

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Ја се извињавам што мало каснимо са почетком претреса, требало је мало времена да се комплетирамо, али можемо констатовати да је веће у неизмењеном саставу.

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, те да су приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић, Баровић, Томић, Тодоровић, те Наташа Кандић, а да су одсутни пуномоћници, адвокати Фрањићевић и Лозналијевић – Даниловић. Надаље, присутни су браниоци оптужених, адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Јеврић, Вукотић, Штрбац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станојловић, је ли тако, колега?

Станојловић, Јелушић, Дозет, Бојков, Бељански, Мунижаба, Вујин и Слободан Сташевић, а одсутни су браниоци, адвокати Славко Перески, који се јавио председнику већа, објаснио да не може приступити на данашњи главни претрес, те да ће га замењивати бранилац, адвокат Бељански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако колега Бељански?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте, уз Ваше допуштење, ја ћу данас заменити колегу Переског.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Господине председниче, извињавам се, уз Ваше одобрење, мене ће мењати колега Бојан Станојловић, ја бих се удаљио за пар минута, уз сагласност окривљеног и колеге Станојловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац, сагласни сте, је ли тако?

Оптужени Маџарац сагласан да га на данашњем претресу брани бранилац адвокат Бељански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колега, Вас би мењао?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Бојан Станојловић, адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојан Станојловић?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Да, да, уз сагласност Горана Мугоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан са тим да га данас након одласка браниоца, адвоката Сташевића, брани бранилац адвокат Станојловић. Надаље, констатује се да су одсутни браниоци, адвокати Калањ Ђорђе, Станић Милан, Ђорђе Мамула, те Ђурђевић Владимир, Апро Љубомир и Левајац Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје нам проблем са Драговићем.

АДВ. БОЈАН СТАНОЈЛОВИЋ: Ја ћу мењати адвоката Калањ Ђорђа, а уз Ваше допуштење, а уз сагласност Драговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу?

Оптужени Драговић исказује да је сагласан са тим да га због недоласка његових бранилаца, брани адвокат Станојловић Бојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су сви оптужени ту?

Судска стража каже да су и сви оптужени присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо планирали да наставимо доказни поступак саслушањем сведока Новковић Јована, Тешић Боривоја и Марић Марка. Кога имамо сведока? Новковић није приступио. Добро.

Констатује се да су од сведока приступили Тешић Боривоје и Марић Марко.

На претрес није приступио сведок Новковић Јован, за кога се достава позива вратила неуручена, а СУП у Крагујевцу је обавестио суд да овог сведока на датој адреси није успео пронаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не читам ја сад, то вас превише не занима, у принципу сведока на тој адреси нема, али ћемо се потрудити да га пронађемо. Кажите колега?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Уз Ваше допуштење, председниче, ја бих молио да дозволите окривљеном Булић Милану да се обрати овом већу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а знам и зашто.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Дозволите само да кажемо нешто.

Констатује се да претрес напусти бранилац, адвокат Сташевић.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, господине Булићу?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Председниче, ја Вас молим, ја се јако лоше осећам, од прошлог суђења ми је, рецимо, установљена та и та болест, вероватно сте упознати, мени је пуно лошије него прошли пут, ја се јако лоше осећам, а немам ни адекватне лекове које треба да користим, а моји нису у могућности да то плате. Ево видите како сам дошао обучен, ја се не могу сам ни окупати, ни обријати, ни тако даље. Мислим да Вас не давим и Вас и остале све ту, нажалост, тако је, шта је, нико ме није хтео саслушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватам као молбу да се размотре ти трошкови око лекова које Вам треба обезбедити, је ли тако?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Ја, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, разумели смо, добили смо поднесак браниоца, јутрос смо добили поднесак Вашег браниоца, у том смислу, добили смо лекарски извештај о Вашој болести, знамо да се ради о тешкој болести, јасно је да се ради о тешкој болести, добили смо и ту профактуру, значи, то ћемо, о томе ћемо одлучити. У реду?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Ја бих желео да се то и даље настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам иначе хтео да Вас питам, имајући у виду дијагнозу која је тамо постављена и уопште извештај лекара у том смислу, ја сам иначе желео

пре, уопште наставка претреса, саслушања сведока, да Вас питам, како се осећате, да ли можете да пратите ток претреса. Јасно ми је да сте болесни.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Ја Вам кажем, ја ни сам не знам како се осећам. Сада ми је добро, сада није, разумете? Одједном ми бучи у глави, одједном осећам неку слабост и тако даље. Ја ћу се трудити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лекари кажу да Ви можете пратити ток претреса, али питам Вас?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Па, ја бих желео, не бих желео ради мене да сви остали испаштају, колико ја будем у моћи, ја ћу се трудити максимално да испоштујем то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ово обраћање Ваше и уопште ово схватам да Ви за сада можете пратити ток претреса и да ћете у том смислу дати свој допринос да ово иде континуирано.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажем, о овоме ћемо да одлучимо, о томе ћемо одлучити, већ смо то добили, добили смо и профактуру у том смислу. Хвала лепо.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Добро, хвала.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Ако само дозволите, значи, у смислу тог хитног поднеска који сам ја доставио, значи, било би неопходно да се и та терапија што пре успостави, значи лечења, и у том правцу ја сам и предложио, председниче и одређивање одређеног медицинског вештачења у погледу способности, пре свега, да присуствује суђењу, јер, колико сам чуо окривљеног, он има проблем те моторне природе да седи, значи, чак понекада да му се грче ноге и тако даље, он није сада то све рекао, мени је то рекао у притвору када сам био у посети, с друге стране, значи, у том правцу, ако би се одредило то вештачење, сматрам га врло упутним, да се у том правцу и размисли и о укидању притвора за окривљеног, или, евентуално, раздвајање поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за сада је то.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: И стоје као предлози за даље размишљање у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то очекивао да ћете у петак предложити, искрено да Вам кажем.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Али, добро, ево нека данас буде, да не одузимам време и у петак. Хвала лепо.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ако дозволите, у вези са овим што је колега Мунижаба рекао, у односу на Шошића и слична ситуација. Ја се захваљујем већу што му је омогућен преглед и дијагностика и тако даље, међутим, прописани су му одређени лекови које он, колико сам сада чуо од њега, не добија, јер тих лекова у затворској болници, односно у затвору, нема. Ја не знам тачно опет о чему се ради, али уколико је у питању скупоба тих лекова или тако нешто, опет молим веће да му се омогући да то добије на начин како се то може предузети, јер он није сам у могућности да плаћа те лекове, нити да до њих дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче, дођете код мене или у некој паузи или, рецимо, следеће недеље или поднеском у том неком смислу, да не замарамо комплетан претрес, све ове људе овде, знамо о чему се ради, Шошић је у међувремену по овој нашој наредби, вештачењу од прошлог претреса, он је прегледан и од неуропсихијатара и од стране лекара Клиничко-болничког центра на Дедињу, имамо у том смислу одговарајуће извештаје. Господине Шошићу,

претпостављам да сте и Ви у том смислу задовољни, а о овоме мораћемо то конкретније да урадимо, да сада не замарамо овде претрес. Добро. Позовите сведоке Тешић Боривоја и Марић Марка.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда у судници, дакле, у публици има неког ко је позван као сведок, па ту присуствује? Нема. Не би било добро да је неко од сведока у судници, а да ми то не знамо. Дobar дан. Тешић Боривоје? Изволите господине Тешићу, овде за овај пулт. Где је сведок Марић? Господине Тешићу, овде. Господин Марић? Господине Марићу, хвала Вам што сте дошли, сачекаћете у ходнику суда да прво чујемо сведока Тешића, па ћемо, потом, саслушати Вас. Хвала лепо.

Из суднице је у засебну просторију упућен сведок Марић Марко, а приступи сведок Тешић Боривоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван? Ви сте по занимању официр Војске Југославије?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био? У чину пуковника?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сада сам у Министарству унутрашњих послова у чину генерал мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину генерал мајора? Живите у Београду, је ли тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица, овде имамо податак Јурија Гагарина бр.48/8, стан бр.3? То је та адреса?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Стан бр.33.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 33? Рођен 19?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У Љубовији, Србија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубовија, Србија? Добро.

Приступи сведок Тешић Боривоје, који о себи даје личне податке сагласно записнику о његовом саслушању као сведока од 21.12.1998. године код истражног судије Војног суда у Београду, па упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. У обавези сте све што Вам је познато о томе о чему ћемо Вас ми питати, да нам изнесете, значи све по

Вашем садашњем сећању и тадашњем знању. Ја Вас молим да наглас прочитате текст ове заклетве за сведока.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези одговорити, имајућу у виду функције које сте Ви према овим сазнањима која ми имамо из досадашњег тока поступка, имајући, дакле, у виду та сазнања о функцијама које сте обављали, уколико бисте одговором на неко питање нарушили војну тајну, Ви нам на то скрените пажњу и позовите се на, ако бисте нарушили, кажем, обавезу чувања војне тајне.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ослобођен сам чувања војне тајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ослобођени сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ослобођени сте чувања тајне?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Тешићу, ако ја добро читам овај записник о Вашем саслушању пред Војним судом, то је било давно 1998. године, Ви сте у време, нас интересују ти догађаји Вуковар 1991. године, јесен 1991. године, Ви сте у то време били у гардијској бригади на месту команданта првог батаљона?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог гардијског батаљона, је ли тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, укратко нам изнесите само када сте дошли у рејон Вуковара, Ваша бригада и Ваша јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У рејон Вуковар дошао сам значи колико се сећам, почетком октобра, пре тога следиле су припреме за реализацију тога задатка за ослобађање касарне, како је изнешено, значи у припремном делу. По доласку у Вуковар, дошли смо, значи јединице су се распоредиле на ширем простору, не у граду, него испред Вуковара, између Негославаца и Вуковара. Ја сам био на једној економији лево од Вуковара, на потезу Негославци-Вуковар. Ту смо се задржали непуну 24 сата, да би нас водичи из Вуковара, значи, припадници, били су обучени кажем припадници ТО Вуковар, довели у одређену зону на простору града, а по одлуци команданта гардијске бригаде пуковника у то време, Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшића? Он је био командант гардијске бригаде?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Он је био командант гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је формирана оперативна група ЈУГ?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са тим податком нисам упознат, ја сам тада био командант батаљона и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било Ваше командно место?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Моје командно место је било у улици Светозара Марковића број, не бих се сада сетио, не могу да се сетим, у кући господина Јагетића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тражим, мислим да сте Ви овде рекли која је то улица, па чисто подсећајући се.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Светозара Марковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светозара Марковића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Добро. У саставу Вашег батаљона је колико чета, то су исто моторизоване чете, је ли тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Биле су четири чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири чете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да. Три моторизоване и противоклопна чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко су били њихови командири?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Командир прве чете Бојковски Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша, друге?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Друге Зиројевић Зоран, треће Радић и противоклопне Копчић Слађан. Имао сам део позадинских јединица на челу са Станчић Миливојем, такође старешина првог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је било командно место капетана Радића и осталих командира чета? Ту негде у близини или?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, у непосредној близини, обзиром да смо дошли до прве линије, пар стотина метара је било до, да кажемо, до првих одбрамбених линија, лица која су бранила тај део Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Радић је био скроз на левом крилу, био је смештен у кући Станка Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А на мом правцу у захвату улице Светозара Марковића, гледано значи од Негославаца према центру Вуковара, био је Зиројевић Зоран. Десно од њега од његовог командног места, неких праволинијски 400 до 500 метара, био је Бојковски Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојковски Саша?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Остале јединице су биле, значи, позадинске и противоклопна јединица била је иза мог командног места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је састав био, какав је војнички састав био Вашег батаљона?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Војни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то био комплетно редовни војници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био је редовни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовни састав?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: По критеријумима за пријем у гардијску бригаду и резервни састав, такође, по критеријумима за гардијску бригаду. Значи, војници прве категорије и резервни састав, такође, изабран, прве категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је било добровољаца, да ли је било припадника каквих других јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, одавде се кренуло са, значи, ратном јединицом, значи, редован састав и резервни састав до пуне формације. То је негде око 700 и нешто припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Касније горе, током борбених дејстава и осталог, тај број се повећавао и било је припадника других састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, питам, да ли је било добровољаца мештана Вуковара који су били у саставу Ваше јединице и Ваших чета?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: По отпочињању борбених дејстава, да. По отпочињању борбених дејстава, значи, по уласку у борбу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то јединице биле, је ли било уопште неке јединице, ко су били ти људи и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: За извршење задатка, то се вероватно може видети из докумената који су Вам, надам се, приложени, може се видети да су, значи, са мојом јединицом такође у садејству борбена дејства изводиле јединице ТО Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ТО Вуковар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: ТО Вуковар, тада је командант био Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, када сте Ви дошли на то подручје?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам дошао то вече и наредни период је био командант Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица била?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, нисам улазио у то, она је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војно-формацијском смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам на свом делу имао део тих јединица, део тог састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, део?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није комплет снаге Вуковара, него је део, за други део значи нисам ни улазио у то да ли има, вероватно је било на осталим правцима, на правцима напада других одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте у овом поступку истраге пред Војним судом, да је их је било у почетку око 80 људи, а касније се тај број нешто и повећао? Да. И кажете да је након завршетка борбених дејстава, ова јединица ТО издвојена из састава моје јединице и била је командом штаба њихове територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме то занима, какве су то јединице организационо, какве су те јединице биле, 80 људи, шта, можда нека чета мања?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Биле су организоване, значи, у водове су били организовани, имали у своје командире, што се тиче командира и самих припадника, ја не могу ништа лоше рећи о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су били командири тих водова?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Што се тиче борбених дејстава, што се тиче коректности, односа, иако је било у појединим моментима да сам имао проблема по питању командовања, тј. реализације задатка за наредни дан. И то се може из дневника команде бригаде видети. Мој извештај у смислу где сам извештавао да данас не могу кренути са борбеним дејствима, зато што нисам могао да део јединица поставим на почетне позиције ради наставка борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Али, о њима немам ништа лоше рећи, док сам им ја командовао. Командири су били у, значи, они како су изводили раније, вероватно су изводили борбена дејства или су се налазили на позицијама да су бранили тај свој део града, били су на десном крилу на правцу напада прве чете, моје, значи на правцу напада Бојковски Саше, био је Станко Вујановић, звани «Таксиста».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са његовим водом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да и ми то нисмо ни мењали, тај њихов борбени, да кажем, распоред, како су, ако се могло говорити о том распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На правцу напада друге чете било је нешто снага, међутим, тај простор је био доста сужен, тако да буквално ми се тај део снага изгубио и на правцу напада скроз на левом крилу, јер ја левог суседа нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали суседних јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам имао левог суседа, десног да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Била је трећа чета и ту су били, значи, део јединица којима је командовао неки, ја их нисам све, да Вам искрено кажем, ни знао, знам да је био неки Ђани, неки се Црногорац спомињао, то сам видео у почетку борбених дејстава, Мирољуб, а касније негде средином октобра дошао је и Милан Ланчужанин – Камени у Вуковар са делом снага отприлике неки мало јачи вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су били на том правцу тамо треће чете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, садејствовали су пошто је лево крило било необезбеђено, садејствовали су трећој чети капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Радићем? Кажете, Мирољуб, да ли знате како се Мирољуб презива?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић? Да ли те људе лично познајете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли те људе и лично познајете из тог времена, Вујовића, Вујановића, Ланчужанина?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да и могао бих и познати и тада сам их упознао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте одржавали састанке какве са командирима чета, износили планове, делили задатке за наредни дан и тако даље и да ли је то рађено свакодневно или од потребе до потребе, зависно од, опет, наредби из више команде и томе слично?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Прво, у вишој команди састанци су се одржавали периодично, значи од тачке до тачке, како се изврши. Наређења смо добијали у писаној форми, кроз заповест. Састанке сам горе држао, увек договор је био пред сваки, значи пред наредни дан, за наредни дан задатак. У почетку не реметећи поново тај рад, да кажемо јединица ТО, могу да тврдим овде пред судом, да сам ипак био и млад старешина, без обзира на чин мајора, тако да нисам желео да реметим оно што је већ устројено било код те јединице ТО, тако да је на састанак долазило, отприлике, значи, био је Дуле Јакшић, долазио је Станко, долазио је неки Кинез и долазио је Ђани. Касније је долазио и Камени, док нисам, то ћу Вам рећи касније, ако Вас буде интересовало, значи, у једном моменту прекинуо те доласке, то је, отприлике, средина октобра, када сам успоставио потпуну команду над њима, до завршетка операција у Вуковар и били су, онда ми је само долазио командант ТО Вуковар, тада Мирољуб Вујовић, а Станка и остале нисам желео да више примам, зато што су могли да сва наређења примају од свог претпостављеног старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, средином октобра, од средине октобра?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, отприлике, ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком октобра сте дошли, командант ТО је Јакшић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јакшић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада говорите о неком?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, после двадесет и нешто дана, дошло је до смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, е то.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Команданта ТО Вуковар. И постављен је био Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо Јакшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Уместо Дулета Јакшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је донео ту одлуку?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Претпостављена команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја нисам ни био надлежан, нити сам улазио у то, само ми је речено да ће Мирољуб бити командант, да ли се слажете са тим? – да, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Моје није ни било да смењујем те људе, нити сам имао законско право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Ви нисте имали никаквих ингеренција у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Петковић Спасоје? Звали су га Штука?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводно је био курир код капетана Радића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, он нам је овде рекао у овој судници, да је присуствовао једном, том једном састанку у Вашем штабу, присуствовао у смислу да је био, допратио Радића и био испред просторије у којој сте држали те састанке, па је чуо да сте Ви сменили Јакшића и поставили Вујовића, дакле, он то тврди, дакле, да је чуо како сте Ви сменили Јакшића и поставили Вујовића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Свако има право да каже оно што мисли и што хоће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сада, гледам Вас у очи и моја функција садашња, као и моја претходна ми не дозвољава да неистину говорим. Тај војник није могао уопште доћи на командно место и да присуствује састанку, и друго, ја нисам имао ингеренција да извршим смену и то може потврдити у некој изјави и господин Шљиванчанин, мајор и пуковник Мркшић, значи други људи који су били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас, рецимо обавестио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, нису били присутни ту, али били су присутни на том делу ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас обавестио да је извршена та смена? Да ли Вам је то рекао Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, присуствовао сам једном састанку доле, где је уследила припрема за ту смену, где се говорило ко би могао примити и тако даље и предложено је да, значи, ја сам исто изнео свој став да би, с обзиром на тренутну ситуацију и тако даље, да Дуле Јакшић избегава, да кажем, ту командну одговорност, функцију, што ми је отежавало тај рад, и то сам команду и то је евидентирано у дневник, значи да сам извештавао да имам проблема са

командовањем, територијалним јединицама и уследила је после смена и одређен је Мирољуб Вујовић у команди оперативне групе, како Ви рекосте, оперативне групе ЈУГ у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет, господин Вујовић, износећи овде своју одбрану, такође негира да је он био било какав командант ТО, не само да није био командант ТО, него да ТО није ни постојала, ТО Вуковар није ни постојала, него су они били мештани који су се најпре организовали, а касније су били водичи, показивали су улице, знали су терен и тако даље, па су у том смислу, били ангажовани у јединицама, у јединицама гардијске бригаде и дакле, негира да је уопште био било какав командант ТО, него тек касније, негде крајем новембра месеца је одређено да буде и постављен на место команданта ТО, па Вам ја то само предочавам као тврдње које смо ми чули у овој судници и желим Ваш коментар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ја немам прво разлога да не верујем свом претпостављеном старешини о томе, да ли су постојале јединице ТО или нису. Опет, као официр говорим, значи, као бивши официр говорим, да се морало знати коме се уручују документа. На већини докумената у задњем делу стоји да је достављен тај документ, наређења за даља борбена дејства и ТО Вуковару, тако да чисто сумњам да ТО Вуковара није постојала, да се акт ради у дванаест примерака или петнаест, да се доставља првом батаљону, да се доставља ТО Вуковара, а ТО Вуковар не постоји, мислим, мало ми је нелогично, а Мирољуба посматрам, можда је тако било, нека буде тако, али ја тврдим да није. Ја сад, када је тачно постављен, не могу рећи, али могу говорити и кварталу, стварно је прошло доста времена, значи да се ради о другој половини октобра месеца, када је он постављен. Да ли је то 20. или 25. и тако даље, углавном то је друга половина октобра месеца када је он постављен за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је имао заменика? Да ли је имао заменика тада или је евентуално на састанке долазио какав његов заменик?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? То не знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Они су имали комплет јединице, имали су логистику, имали су све на Петровој гори, значи комплетно су функционисали како функционише јединица ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када су престала борбена дејства у Вуковару, да ли то знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, дејства су престала, бар на мом делу, 18.11. на мом делу, моје зоне одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли са јединицом до реке Вуке, ако Вас добро схватам?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Дошао сам до реке Вуке и до моста на реци Вуки, то је моја зона била извођења борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране је требао новосадски, припадници новосадског корпуса да такође избију на реку Вуку и практично да се ту јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сусретну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сусретну?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам укратко о тим догађајима.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па ништа, 18. сам, господине судија, избио на реку Вуку, без неких посебних проблема, стање у зони одговорности је било под

потпуном контролом, тако да није било никаквих проблема. 19. смо били поново, значи дошао сам на предњу линију код моста, тада сам добио наређење од пуковника Мркшића, ја се извињавам говорим о пуковнику Мркшићу у то време, да пређем реку Вуку са делом јединица, он је рекао: « крени тамо напред, што пре изби у рејон болнице, немој да ми неко тамо уђе и да направи масакр, јер нико нас неће оправдати ». Примео сам наређење, путем средстава везе, примио сам наређење и ту ми је непосредно био Саша пристан, значи радио везом сам се чуо са њим, питао где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојковски?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Бојковски Саша и упутио сам га у тај рејон, не знајући да је већ део јединица прешао реку Вуку, значи, то је било већ оно завршен рат, па се кретало и тако даље. Кренуо сам ка болници у улицу, не бих знао, али, значи, од моста право се иде према болници. На главном улазу болнице, значи напољу ван, било је једно десетак особља у белим мантилима. Питао сам ко је овде главни, каже докторица Весна Босанац, питао сам где је она, кажу – ту. Ја сам дошао са два транспортера, мислећи да унутра имам људе, јер су требали да буду ту, међутим, они су изашли и остали су доле код моста, ту су седели, нисам уопште ни обратио пажњу и командир сам рекао: крените са транспортерима и тако даље. Један сам поставио код улаза, а други сам поставио на, да кажемо северно, угао ограде, значи, болничког према, то је према Борову, да тако кажем, да према Борову и ту су они заузели те позиције да би спречили било какав улазак. Не слутећи, нормално, да нисам имао тада бораца, тада ми је тај поручник и рекао: « па моји су људи остали доле ». Нема проблема, онда сам ја ступио у везу са докторицом Весном Босанац и замолио је, јер сам добио наређење од Мркшића тада када сам блокирао болницу, да по сваку цену нађем Весну Босанац и да је доведем. Замолио сам је да крене са мном код команданта на разговор. Тражила је да јој одобрим могућност ступања у везу са својим претпостављеним и са генералом Рашетом који се још налази тада у Загребу, што тада нисам могао да се снађем и да схватим да је он могао да буде у Загребу, а борбена дејства се изводе овде. Ушао сам унутра, сачекао сам два лица у белим мантилима. Поздравили смо се и питали да ли бих можда желео нешто да попијем и да седнем, каже: седите мајоре, не, не, хвала. Весна је обавила разговоре, питала је мене да ли желим да разговарам са неким, пошто није успоставила везу са Рашетом, са неким из вероватно Републике Хрватске по питању здравства. Ја сам рекао не, ја не знам ко је с друге стране и немам намере да говорим и да разговарам, нити имам ингеренције да било шта радим око тога. Пођите Ви са мном, каже да ли може још неко поћи? – Да, може, пошао је још један човек, ја претпостављам да је доктор, ја га нисам евидентирао, ни у својој бележници, нити било где касније. Довео сам их пуковнику Мркшићу у Негославце и присуствовао сам састанку између ње и Мркшића у вези евакуације болнице. По завршетку тог састанка, вратио сам Весну Босанац. У међувремену сам добио задатак од Мркшића да када обезбедим храну и воду у болници, да се са својом јединицом повучем. А да је стигло наређење, да је дао наређење да болницу поседне војна полиција гардијске бригаде. Када сам дошао горе са Весном Босанац, војна полиција је већ вршила распоређивање снага на капији. Нашао сам капетана Симића, заменика команданта батаљона војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све 18.11.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 19.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да. Ово о чему говорите је 19.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18. су завршена борбена дејства, вратио сам се у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је 19.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ово је 19. И то се одиграло када сам дошао у Негославце, што сам упамтио, било је све чисто, значи, нема никаквих кретања људи и осталог. Питао сам шта се ово дешава, каже да је високи комесар Венс ја мислим, долазио код Мркшића у десет сати је био заказан састанак, значи, ја сам после његовог доласка, после разговора са Мркшићем, дошао са Весном Босанац, ја претпостављам да је то негде било око пола дванаест-дванаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 19.11.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да. По повратку у болницу, значи, када је стигла храна и вода, повукао сам се на своје командно место, јединице војне полиције гардијске бригаде су наставиле са обезбеђењем. Весна Босанац ме је тада питала: «ко одговара за безбедност лица у болници»? Рекао сам да за безбедност лица у болници, значи за спољно обезбеђење, одговара капетан Симић и упознао сам је са њим, а за унутра све што се дешава, да би требало да одговара она, али то није моје и ја сам рекао: « Ви сте чули шта ми је Мркшић наредио, храна и вода су стигли, ја Вас поздрављам, видимо се сутрадан. Ако буде нешто требало, ту сам » и тако даље, ако будем могао да уђем и остало. Међутим, сутрадан сам отишао и није било никаквих проблема, али већ евакуација болнице је почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте, дакле, и сутрадан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, да, ишао сам и сутрадан, већ је евакуација болнице почела и то је већ било горе лекари без граница, значи припрема рањеника, болесника је почела значи уношењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше јединице нису имале никаквих обавеза везано за то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ту евакуацију?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша даља ангажовања била, Вас и Ваших јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 20. значи када смо горе то завршили, значи, прикупио сам старешине и дао задатак да се припремају за предстојеће задатке, то се војнички подразумева шта је, да ли је повратак, да ли је наставак, неки даљи покрет и тако даље. Увече сам био конкретнији, 20. с обзиром да сам био код пуковника Мркшића негде у вечерњим сатима око 18, 19 часова, 20-ог и да сам добио задатак да 21. ујутру, не могу Вам тачно рећи сатницу, али мислим негде око пола осам, дођем у команду, јер идем у Београд на пријем код секретара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је то био Кадијевић, генерал Кадијевић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељко Кадијевић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Генерал Кадијевић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Добио сам шарену униформу први пут, тада то вече, 20. увече, задржао сам се негде до око 20 часова, већ сам задатак горе да ме командири чета чекају, на командном месту код мене и када сам дошао горе чекали

су ме. Прво што сам урадио, показао сам им униформу, што је нормално и њих тог момента, да кажем, задивило, зато што је то шарена униформа која се први пут уводи у војску и тако даље и питали су ме: « можемо ли је добити», « добићете када се вратимо у јединицу, ја идем сада на пријем», рекох, примили су ме као «младу», мало смо се нашалили и дао сам задатке да се врше припреме, да се врши преглед опреме, да се сакупља опрема, пошто су сукцесивно се премештали из појединих кућа где су одмарали, спавали и тако даље и да, значи, остаје заменик мој Стијаковић Славко и да чекају даља наређења за, значи, даљи покрет. У ком правцу, ми тада нисмо ни знали и 21. ујутру сам се јавио на командно место у Негославце, где сам хеликоптером МИ-8, хеликоптер, дошао у Београд на пријем код савезног секретара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био са Вама тада?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са мном је, мислите на пријему или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том хеликоптеру?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На пријему је био овако: Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте заједно, истим хеликоптером отишли или?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не. Мркшића сам видео у Београду и претходно вече сам га видео у Негославцима, 20. у Негославцима, а 21. сам га видео у Београду. Био је покојни генерал који је преузео после новосадски корпус, умро је, ја не знам да ли неко од вас, Биорчевић, њега сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрија?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, Мркшић, Биорчевић, био је Петковић пуковник из ербе ПВО, Петровић, ја мислим да је пензионисан као командант ербе ПВО скоро, не скоро, пре годину-две дана, био сам ја, био је Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Вујовић и био је још један припадник у СМБ униформи, значи оној војничкој М-77, он је задњи био, тако смо били поређани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете био је још један припадник, не разумем чега, припадник?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Припадник са тог простора, значи где су се изводила борбена дејства, значи био је у Београду на пријему код савезног секретара. Значи, поред Вујовића био је и тај човек. Да ли је припадник ТО, да ли је припадник неке јединице, не знам, из мог редовног састава првог батаљона, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате уопште ко је и како се зове?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, нити бих га сада могао познати. Нисам ја ни одређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са Вама у хеликоптеру?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У хеликоптеру, ја не сећам се да ли је тај човек био, стварно не бих сада могао рећи, зато кажем, мало ме изненадило то, било је нешто рањеника, да ли два-три рањеника, један знам да је лежао на носилима и био је Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вујовић је ишао са Вама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је он имао тада униформу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Какву је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу он тада имао? Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јао, стварно, ја мислим да су имали униформе које су имали горе, не бих могао сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он рече да је имао маскирну, да је и он тада добио маскирну?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Можда је и он добио маскирну, али стварно не бих се могао сетити, јер ја нисам давао униформе, нити сам имао такве униформе на задужењу. Значи ако је добио, вероватно је добио од команде гардијске бригаде, униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је пољопривредно добро Овчара, јесте ли икада тамо били?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Никада, господине судија, у животу. О Овчари сам чуо први пут када ме је Зоран Станковић, када смо се срели на ВМА, тада је био капетан прве класе, патолог, и питао сам га тада када смо се поздравили, питао сам: « је ли оно истина да је оно на Овчари », каже: « да ». Кажем: «Зоране, да то нису лица која су била преко пута болнице, било је једно 70-80 лешева, можда и више, да нису то ти лешеви који нису били сахрањени током борбених дејстава, покопани »? Не, каже, не и ништа ми друго није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то причали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: После можда једно годину и по – две дана, можда и две године, срели смо се на ВМА. Био је, ја мислим, капетан прве класе или мајор. И тада је почело, мислим, ја сам био на другим ратиштима као командант, нормално, са јединицом где се ишло, тако да нисам се ни бавио проблемом Вуковара, ни било чега другог горе у то време, јер сам имао, да не кажем пречих послова, него само тежих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите често о зони одговорности, о зони дејстава, о неким зонама, неких јединица и тако даље? Да ли у том смислу, дакле, у смислу тих неких зона одговорности појединих јединица, да ли Овчара, дакле, као пољопривредно добро Овчара, уколико знате где се оно налази, дакле, уколико знате где се оно налази, нисте тамо били, али да ли знате где се налази?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентационо где је?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, знам све оне знаке, пазите, нисам ја једном прошао пут Негославци – Вуковар, сада бих могао да нацртам, што каже, тачно како иде кривина, јер сам «икс» пута туда ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је негде на том путу је?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На том путу са десне стране је писало, био је знак, значи онај, пише «Овчара», не класичан саобраћајни знак, него само пише «Овчара», ништа посебно, са леве стране су биле три тополе, са леве стране, значи, три тополе, биле су маркантне овако, касније су оне посечене, из разлога, што су биле оријентири снагама хрватске војске за гранатирање, за испољавање дејства на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, дакле, тај локалитет, то пољопривредно добро?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Често сам на том путу према Овчари, видео оклопно возило БОВ војне полиције гардијске бригаде. Често је био ту, као нека, да не кажем контролни пункт, али који се често ту заустављао, јер је било, да кажем, била је могућност да се склони са оног главног пута комуникације Негославци – Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е сад да ли је то као локалитет у некој зони одговорности Ваше јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Овчара? Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног тренутка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте лево?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Моје је било, да кажем, Лева суподерица, десна граница, значи, знам, то је улица беше Зелена, испред је река Вука, а позади је било, значи, сам улазак у град Вуковар, значи железничка пруга, то вероватно господа која је била горе, зна. И тако је свим јединицама, свим батаљонима било подељене зоне, значи кроз улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Десно од мене је била друга јединица, лево од мене нисам имао суседа, негде отприлике километар и по – два, на одређеној коти, био је део оклопног батаљона који је контролисао комуникацију Вуковар – Богдановци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прилично сте нам опредељени, сигурни, тако делујете, када се изјашњавате о датумима, прошло је ипак пуно времена, па Вас питам, на основу чега то тако сигурно тврдите, то је било тада, то је било тада, то је било тада?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, прво, 18.11. сви знамо када је пао Вуковар. Сутрадан ово све што се дешавало, значи 19. је. 20-ог знам сигурно, значи где сам био, шта сам радио и знам да је 21.11. сам био у Београду, то сто-посто знам, зато што је тај дан мојој супрузи рођендан и после 50 и нешто дана проведених горе, сада не знам колико смо дана ратовали, сада сте ме нашли јако неспремног, 21. новембра сам значи, супрузи мојој дошао на рођендан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. То је, разумем.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тако да је то, овако, по томе знам, све када вратим филм уназад, врло је лако доћи до три дана, три датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да су те јединице ТО биле под Вашом командом за време извођења борбених дејстава? Када су те јединице, ако је гардијска бригада, практично и Ваша јединица, напустила тај рејон 20-ог, ког рекосте, 24, 25.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 24.11. смо били у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.11., када су те јединице изашле из Ваше команде у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: По завршетку борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По завршетку борбених дејстава?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојало какво наређење у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То мене мучи господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено, усмено?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То мене исто мучи. Знам да је Мркшић наредио да, значи, јединице се претпочине, да се изврши претпочињавање јединица, с обзиром да се део докумената из архиве која је била у гардијској бригади, оно што је остало читаво после бомбардовања, нађен је један документ у коме се између осталог каже: да у току, поступајући, значи, по Вашем наређењу, од 20, ја имам копију, ја сам узео због себе, имам копију тог наређења, вероватно га и Ви имате, ако дозволите ја ћу прочитати дословце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, хајде.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само је дошло до грешке у заглављу, што је бунило и истражне органе Хашког трибунала, јер сам ја дао исказ њима и јавио сам се да будем сведок одбране официра војске у Хагу. Каже: на основу настале ситуације и

наређења команде прве војне области, строго пов.бр., па је написано 115151, уместо како је требало да се нађе, 1614-82/84 од 20.11. наређујем: у току 21.11. извући добровољачки одред Лева суподерица и упутити га у састав 12. пешадијске моторизоване бригаде, 12. корпуса. Друго, крагујевачки одред, Шумадинац, мислим мени је непознато, упутити у састав прве пешадијске гардијске моторизоване дивизије у току 21.11.1991. године. Тенковску чету првог оклопног батаљона друге пешадијске гардијске моторизоване бригаде, у току 21. вратити у матични састав. Јединице ТО Вуковар, под четири, претпочинити 80. моторизованој бригади и наставити са извршавањем постављених задатака – обезбеђење и контрола заузетог простора у Вуковару, са тежиштем на најосетљивијим објектима (општина, пошта, болница, СУП, образовне и културне установе). Пето, сва питања око раздуживања, издавања потврда и исплате, регулисаће помоћник команданта за позадину, орган за мобилизацију и персонални орган и помоћник команданта за ФИБ, не знам ту скраћеницу. Умножено у осам примерака, достављено, па каже, команданту добровољачког одреда «шешеловци», тај израз не знам одакле је, ко је састављао акт, команданту првог батаљона, између осталог сада и команданту ТО Вуковар. Командант пуковник Миле Мркшић потписао ову, знам овај потпис Панић, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, то је једини акт који смо нашли, а убеђен сам да је 20. речено, значи да се то одради, а да ли је раније и тако даље, мени није познато и ја од 18. фактички 19, изузев што смо се повремено виђали, нисам имао никакве ингеренције по питању командовања тим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате потпуковника Војновића из тог времена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, долазио је често, не често, него повремено је долазио на моје командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био, шта је радио? Шта је био тада тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја мислим да је био командант те бригаде, 80. мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевачке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, Крагујевачке и део тих снага је држао положаје, значи, испомоћ, положаје на линијама које ја, до којих сам ја долазио у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ви данас говорите, Ви данас говорите отприлике о половини октобра, када сте саслушавани пред припадницима УБПОК-а својевремено, прошле године је то било, у лето прошле године, можемо ево наћи прецизно када, 28.07.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 28.07.2003. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Рекли сте да је та смена на челу ТО извршена на неких петнаестак дана пре ослобођења Вуковара и то ми је саопштио пуковник Мркшић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па то је то што Вам кажем, значи, да је ли је то друга половина октобра, да ли је то 20. октобра, да ли је 25, тако даље, петнаестак-двадесет дана, ја исто нисам могао бити конкретан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, али знам да није дуго био Мирољуб командант ТО Вуковар, да ли је био у овом другом делу до ослобођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Да ли је Вам познато да је Мирољуб Вујовић био рањен у некој јединици?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: А да ли Вам је познато ко га је за то време замењивао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тада је долазио неки кога, кажу да је он одређен да га мења, морао бих Мирољуба питати, али како су га, имао је надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте малопре и помињали неке надимке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, да, а од тих надимака, не. Нико.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Овде имамо један исказ Петковић Спасоја, где је рекао, да сте Ви за заменика поставили Ђанковић Мирослава, званог Ђанија, да ли Вам је нешто познато у вези тога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, то није тачно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Децидирано је изјавио да је Тешић поставио Ђанковић Мирослава до повратка у јединицу Вујовића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, значи стоји, констатујем, не, био је један човек са Петрове горе, млађи, ја бих стварно волео да питам Мирољуба.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Не, не, само што је Вама познато, значи Вама ништа није познато у вези Ђанковића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, само знам, зват је, значи, Ђани и носио је капу, чини ми се црногорску неку, и звали су га Ђани. Водио је групу, значи, као и други што су водили групу од 15-20 људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Значи, Ви га нисте поставили за заменика Вујовићевог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Не? Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли му значи нешто име Сирета Дамир – Сића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сирета Дамир, звани Сића, да ли је то заменик Мирољубов?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не. Не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекао у исказу пред истражним судијом Војног суда, а то је и данас поновио све, каже: «након завршетка борбених дејстава ова јединица територијалне одбране, издвојена је из састава моје јединице и била је под командом штаба њихове територијалне одбране», па онда данас каже, никакве ингеренције над њима нисам имао од 18-ог, односно 19. Како је то могуће, када је та наредба писмена тек сутрадан, односно прекосутра, да ли постоји нека усмена наредба у том правцу, и одакле њему таква тврдња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ово што Ви прочитасте то је писмено од 20.11.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ово је 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21.11.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Каже, на основу настале ситуације и тако даље и наређења команде војне области од 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20-ог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи наређење војне области је дошло 20-ог, да се све то, значи, изврши претпочињавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Али јединице ТО, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца за ратне злочине.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Драго ми је. Има претпочињавање, значи, тај терминолошки израз је јасан, значи, шта се под тим подразумева. Подразумева се до извршења некога задатка, значи ангажовање јединица до извршења неког задатка. Задатак је извршен 18.11. изласком првог гардијског батаљона на реку Вуку, то је мој задатак био и у заповести је дословце тако и регулисано. Заповести команданта Мркшића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта је са та два дана, да кажем? Од до?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 18. до овог 20.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18. они су били, претпостављам у саставу ТО Вуковар, имали су своју јединицу као и ја што сам био, на том простору никаква борбена дејства се нису изводила у мојој зони одговорности, тако да су јединице радиле оно што су радиле, припремале се за пријем даљих задатака и покрет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта то значи, да су оне после тога у том периоду од 18. па надаље, нису више под командом ЈНА или шта?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Од 18. 11.?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јединице нису биле у мом саставу, нити сам их ангажовао било где. Са некима од тих сам се виђао, то је истина, 18, 19, после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли су у том међупериоду, да га тако назовем, да га тако крстим, 18. до 20, у чијем саставу се налази и да ли су под ичијим саставом, да ли су под ичијом командом јединице ТО Вуковар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам командант батаљона тада био, то морате поставити питање генералу Мркшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви кажете, познато ми је да постоји акт од 21.11.1991, то је ово што сте нам сада показали, такође сам добио усмено наређење од пуковника Мркшића дана 19. или 20.11.1991. године, да припадници ТО нису више у саставу батаљона којим сам командовао, које сам усмено пренео командирима чета и Мирољубу Вујовићу и Милану Ланчужанину – Каменом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сам ја сада прочитао, то је део Ваше изјаве пред припадницима УБПОК-а од 28.07. прошле године. А питање заменика тужиоца је било управо у том смислу, шта је са тим јединицама у ових неколико дана? Па Вас питам, је ли ово тачно, Ви сте овде рекли усмено наређење?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде рекли да сте добили усмено наређење од пуковника Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, усмено ми је речено да више нису у нашем саставу и тако даље, значи, Мркшић је отприлике овако рекао, ја не могу сада оно у детаље, од речи до речи, али, јединице ТО остају ту, раде свој посао, биће претпочињене, припремајте јединицу за покрет. Разумем, ја сам војник, извршавам наређење и тако сам и пренео: «нисте више код мене, нема потребе да се окупљамо» и тако даље, добро дошао увек, и ту смо виђали наредна 2-3 и они су, значи, никаква борбена дејства нису била извођена на том простору, тако да нисам их ни ангажовао, нити је било потребе. Изволите.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам се бавио нешто детаљније, али мислим да су они, треба да буду подређени власти општине Вуковар, јер су њој и потчињене. По мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Када су завршена борбена дејства, излазе из састава, легални органи власти постоје у Вуковару, надам се, то сам касније сазнао да су легални органи власти постојали, и Докмановић и сви остали, то сам касније сазнао када су почеле ове афере, писање по штампи и тако даље, да су неке чак и седнице држане на неким позицијама тамо, што уопште нисам знао и то могу сада да потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте то, само мало другачије: је ли постојала територијална одбрана САО Источна Славонија, Западни Срем и Барања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за то? Да ли је постојала?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам за то уопште, ја знам за ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекао нам је данас сведок, да му је пуковник Мркшић рекао да оде до болнице, зато што, ако сам ја то добро, а мислим да сам добро записао и пратио, да се не би десио неки масакр у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта то, од кога и како је он то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било наређење Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путем, схватио сам?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Путем радио везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путем радио – везе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, радио везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно система веза које већ имате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте. Зато што су јединице, ја претпостављам на шта је мислио, значи да неке јединице или појединци или из неког осветничког дела, не уђу и не направе проблем и тако даље, а видео сам својим очима, када су јединице новосадског корпуса ишле ка нама, значи, то је опет, за сваки случај, да имамо контакте са њима и да се схвати да су ту завршена борбена дејства и да нема потребе за било каквим предузимањем додатних мера. Значи, они су ишли из правца силоса, то сам видео својим очима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна да је одржавана нека седница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рече, касније је чуо, да је одржавана.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево сада ћу Вам рећи, значи, то сам касније сазнао, каже да су присуствовали неки, ја нисам био упознат, и то сто-посто тврдим да никакве седнице у то време, нити сам присуствовао седницама, нити сам имао разлога и право да било кога делегирам на ту седницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта зна о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Касније, када је почео овај процес, оно 19. и које, сада Вам не могу тачно рећи, 1995, 1996. године, откуд знам, када је почело по новинама да се пише у вези Шљиванчанина и осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добро?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да су као неки присуствовали тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте те 1995.-1996. године сазнали о тој некој седници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па нисам ништа, само кажем, негде тамо, ја не знам тачан део у којем, на ком делу Вуковара, каже неке седнице се одржавале, као општинара, општине Вуковар, то је то. Ништа више. Нисам ни улазио у то, јер тада 1995. сам био на другим задацима и нисам био уопште ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Интересује ме, дакле, да ли је од момента када су престала борбена дејства па до одласка хеликоптером у Београд, да ли је био присутан на неком састанку у штабу Милета Мркшића, где је био Војиновић? Значи у том периоду од 18. до 21.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Који Војиновић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај командант.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Крагујевачке бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, питања се Вама постављају преко председника већа, а и Ви одговарате нама, дакле, то је онај потпуковник за кога Вас је питао, па Ви рекосте да сте га знали, да је командант ваљда те бригаде био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да. У другом, да кажем сада опет, не могу да кажем тачно када, да кажем друга половина октобра или.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, само од 18. до 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 18. до 21.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, сви смо команданти присуствовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тих дана састанака код Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти састанци код Мркшића били свакодневни?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нису свакодневни током борбених дејстава, а оних дана, значи од 18. до 20, тј. 21, 20. сам задњи пут био на том састанку и после по повратку сам још једном био, где сам добио прецизна наређења око повратка у Београд, јер нисмо знали да ли ћемо се вратити, значи за Београд, био је и он, били смо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковник Војновић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сви команданти, укључујући и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то је одговор на питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био мајор Шљиванчанин?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сада, не могу Вам то рећи. Нисам сигуран, виђао сам га, али да ли је на састанку био или није, не могу Вам рећи, нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме ово, господине Тешић је прочитао ову наредбу у којој пише, у којој је откуцано, тако сам разумео пуковник Миле Мркшић, а потписао је Панић. Шта значи то, у смислу одговорности, у смислу издавања наредбе, то да је откуцано име Мркшић, а да потписује други човек? Ко је одговоран за ту наредбу у таквој ситуацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питате сведока?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да. Па мислим официр је, добио је наредбу и он. Шта то значи ако неко, мислим ја знам шта значи судски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може, да ли може уопште, да ли је било таквих ситуација и да ли то може, да ли може то тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, значи, линијом командовања, у одсутности команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него везано само за ову писмену наредбу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, у одсутности команданта, начелник штаба има све ингеренције потписивања наредби и командовања јединицама до доласка команданта, као и у мојој одсутности, Стијаковић је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, када је одсутан, али добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, не знам ни ја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у периоду од 18. новембра до 21. новембра, видео Вујовића, Вујановића, Ђанковића или Ланчужанина и у којој прилици? Не мислим на хеликоптер, то смо чули, него пре хеликоптера од тог престанка ратних дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте држали прво, господине Тешићу, прво да ли сте Ви држали какве састанке са својим командирима чета и тако даље у овом периоду од 18. до 21.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно или?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сваки дан поподне сам држао састанак и давао задатке за наредни дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тим састанцима присуствовали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Од 18. не, али су долазили и виђали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су долазили и виђали сте се?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, то Вас пита пуномоћник, кога сте тих дана тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па оне који су задњих 15, 20 дана да кажемо и долазили, значи, виђао сам Мирољуба, виђао сам « Каменог » - Ланчужанина, значи, ове остале нисам виђао, јер они нису долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису долазили на састанке, али сте их виђали тих дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, добро, они наврате на командно место и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ништа више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било речи, Тешић каже да је имао контакт са Ланчужанином и са Вујовићем, да ли је у том периоду, да ли је било говора између њих о неким заробљеницима, о некоме коме припадају заробљеници и тако даље? Да ли је било говора о заробљеницима уопште, да ли су они износили њему неке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставове, захтеве, било шта слично?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, у погледу заробљеника?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он нешто знао о предаји батаљона зенги?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митничког батаљона?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Митничког батаљона, тај Караула, како се зове?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не. Није моја зона била и нисам се мешао, јер то не волим као старешина да радим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна, или му је нешто познато о транспорту жена, деце, старца у Хрватску у том периоду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је, добро, то је опште познато, да је пуно људи изашло из Вуковара тих дана, део је отишао за Србију, део је отишао за Хрватску и тако даље, па Вас пита пуномоћник, да ли знате Ви шта о тим транспортима тих људи и тако даље? Свих оних људи, свог оног цивилног грађанства, значи, цивила који су изашли из Вуковара, из својих кућа, подрума, где и како су већ били склоњени?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: По завршетку борбених дејстава, на правцу извођења, значи 18. када смо дошли у рејон, већ на падине реке Вуке, значи прешли улицу 1. маја која води од Вуковара према Богдановцима, изашао је из кућа, из подрума велики број грађана. По мојој слободној процени, негде око 3000-4000 сигурно на мом правцу је било. Сви су били евакуисани аутобусима које је претпостављена команда послала, сваком батаљону на правцу где је био. Све остало је искључиво било, значи, превозење и остало је било у режији команде гардијске бригаде. Значи наше је било само да обезбедимо излазак тих људи и укрцавање, што смо обезбедили и тврдим пред овим судом да никоме длака није пала тада, нити је било било каквих проблема по питању командовања са моје стране према потчињенима било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, како су, где су смештани, како су збрињавани у том смислу, немате никаквих сазнања?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, ни којим путним правцем су ишли, у мом делу, не, у мојој зони нико није ни био смештан, ништа, чак ни комуникације колико сам чуо и видео како аутобуси одлазе, значи, није коришћена ни моја комуникација, значи, главна траса, да кажем, кроз централни део зоне одговорности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Господин Тешић је рекао да је он присуствовао састанку пуковника Мркшића и Весне Босанац на командном месту Мркшића и да је тај састанак трајао око 45 минута. Интересује ме, да ли је било говора о томе ко се налази, да је Весна Босанац објашњавала, ко се налази у болници, уопште, о људима из болнице, о рањеницима, о заробљеницима, да ли је било заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, само укратко, пуномоћник Вас пита, само укратко о чему је било говора на том састанку, шта је, уствари, пошто сте присуствовали томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, када је Весна добила реч, рекла је да се налазе, значи, рањеници и болесници у болници. Располагала је подацима који су мене, ето и дан-данас, остали у сећању, да је располагала таквим подацима, да је тачно тог момента могла да каже Мркшићу колико је лица, колико лица мора приликом евакуације, лежи, мора санитетом, колико може да седи, колико може аутобусима, колико може другим превозним средством, значи камионима или било чим другим, да се евакуише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, износила је бројке, одређене бројке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Рекла је, отприлике, од - до. О било чему другом није говорила, једино што је рекла да се у болници налазе, сада не знам да ли два-три, припадника војске и међу њима је и један наш гардиста, водник, и када је рекла име и презиме, Мркшић и ја смо јој честитали што му је спасила живот и изљубили се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Господин Тешић је рекао да му је Мркшић у наређењу објаснио да он врати Весну Босанац у болницу и да је тамо војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А интересује ме, да ли је нешто чуо, прво шта је био мајор Шљиванчанин у бригади?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Начелник безбедности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел он био у некој корелацији са овим Пауновићем који је командант батаљона војне полиције, какви су њихови односи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Пауновић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Командант батаљона војне полиције. Питате мене? Пауновић је био командант тог батаљона полиције, заменик је био Симић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А заменик му је био Симић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Који је прихватио обезбеђење болнице и обезбеђивао болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви малопре рекосте, чете војне полиције, па ме сада ово?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Он је командант батаљона, а чета је вероватно била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна чета из састава тог батаљона је обезбеђивала болницу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо је био тај Симић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Симић, да. Заменик команданта, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада Ваше питање, пуномоћнице?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У каквим су односима Шљиванчанин и чета полиције? Да ли је он наредбодавац чети полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том смислу, значи, да ли?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Какви су односи у том погледу? Војном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли начелник за безбедност, је ли тако, начелник за безбедност има командну ингеренцију у односу на батаљон војне полиције, команданте и уопште командни састав тог батаљона? То Вас пита.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, нисам улазио у детаље тог начина командовања, с обзиром да је то било посебно регулисано, орган безбедности и његова линија командовања, за разлику од класичне линије командовања команданта. По мени, значи, искључиво командант има право употребе и наређења, по мени, јединицом. Ако је у неком делокругу рада, ако извршава и задатке из домена Шљиванчанина, јединице полиције, а сигурно су извршавале, сигурно да може нешто да им и пренесе, али је дужан да упозна команданта гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим да сте ме схватили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из исказа произлази да је три пута био, најмање три пута је био у болници, да ли је било када приметио Шљиванчанина у болници? Да ли га је видео?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам одакле подаци да сам био три пута?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, били сте, дошли па одвезли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, произашло би.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вратили сте је и још једном сте дошли по обећању.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Шљиванчанина сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, Шљиванчанина сам видео када су га и многи медији видели, пред болницом, а то је када је разговарао са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно изјутра када сте отишли тај трећи пут?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да и на том снимку се, ако постоји негде може видети, да сам и ја тада прошао, јер, ето тај снимак је некада постојао, па једноставно може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И то је тај пут када сам ја био у болници.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То није био рекао до сада.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, видео сам га горе и ништа више, толико.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам још једно питање, а то је, Тешић је рекао да није био задовољан са командовањем Јакшића, команданта територијалне одбране, али ја бих хтео да нам каже, у чему се састоји то незадовољство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, рекао је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да није био задовољан са њим, али конкретније, у чему се састоје његове грешке? Јакшићеве? У чему он није испуњавао војничке обавезе? У чему једноставно није одговарао том месту команданта територијалне одбране, због чега је смењен? Он је само рекао да је смењен због тога што је имао, што је он лично увиђао неке грешке, ја сам добро забележио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и Ви сте лично изнели нека запажања у том смислу? Је ли тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање у том погледу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ако ми дозвољавате да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, значи, дешавало се у више наврата, да се испланира наставак борбених дејстава за наредни дан, да исто не могу да, значи, када се крене, кажем готово са извршењем напада и за наставак борбених дејстава, у толико и толико сати и да у то време када дођем да пратим тај рад и тако даље, налазио сам се на некој позицији одакле могу да пратим бар део јединице, јер то је насељено место, врло је тешко командовати, у смислу да видите јединицу као на маневарском земљишту, значи није то то, ово је град, није било јединица ТО и Јакшић је на пример горе, па, не могу ја да их скупим, они су се распоредили по Петровој гори, па како ћемо, шта ћемо и тако даље. И онда, у дневнику, ратном дневнику команде гардијске бригаде, сигурно ако га имате, постоји писани траг, да сам, не смем да тврдим, једном, два пута, сигурно известио да сам имао проблема по том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли по војним прописима ратни заробљеници су у надлежности војне полиције и органа безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна?

НАТАША КАНДИЋ: Па, мора да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих одговарао на то питање, јер то је чиста теорија, ја не бих стварно овде на та питања одговарао. А, да ли знам поступак лично? Господине судија, поступак са рањеницима, заробљеницима, знам као официр, јер то је један кодекс понашања официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Није, то није теоријско питање, то је ствар прописа, нека нам каже, у чијој се надлежности тада налазе уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде тај проблем, што бисмо заиста све сведоке, ево офицере, све бисмо питали нешто што је, јесте објективно за све њих теорија, али нас, пре свега, занима конкретна пракса, односно конкретна делања појединих у то критично време. Разумем ја зашто Ви то питате.

НАТАША КАНДИЋ: Будући да он предаје болницу на обезбеђење војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По наређењу Мркшића.

НАТАША КАНДИЋ: Да, по наређењу. Да ли то има везе са статусом оних који су у болници? Шта су ти по његовом, како он третира, односно како види те који су у болници? Шта су они? Ратни заробљеници, болесници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте то, не можемо сведока то питати, не можемо то сведока питати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Следеће питање. Он се налази на разговору са пуковником Мркшићем и тема је евакуација, кога, чега, и на том разговору можда се говори о томе, ко је у болници, који статус имају и ко спроводи то, евакуисаље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим да је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок рекао, да је болница, да болница има, па чак и бројем, је ли тако, господине Тешићу? Да је сведок рекао то, да болница има, па и бројем болесника и рањеника, од којих толико може да, односно мора да лежи, толико може да седи, толико може да иде неким аутобусима, толико може да иде и неким другим транспортним средствима, типа камиона и тако даље, значи сведок је рекао. Рањеници и болесници.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али по његовом сазнању, јел било тада говора о томе, куда иду ти из болнице, осим тих рањеника који иду у том санитарском конвоју? Куда иду остали? Јел прецизирано тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било, ако се Ви сећате, наравно?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Овако, значи, када се разговарало око евакуације болнице, пуковник Мркшић је Весни Босанац предочио, између осталог, знам сто-посто да је тако, сећам се тога добро, да се евакуација болесника и рањеника изврши правцем Вуковар – Негославци – Шид и даље, али да се пре тога види, ко жели за Србију, ко жели за Хрватску. Весна Босанац није прихватила ту варијанту и тражила је да иде Вуковар – Богдановци - Нуштар – Хрватска. Мркшић је рекао тада Весни Босанац: ја не могу да гарантујем за безбедност тих људи, јел не знам да ли је тај простор миниран, јел то није моја зона одговорности. Даље ништа, даље је остала припрема рањеника, а да ће се одлучити куда ће бити транспортовани. Ја даље нисам присуствовао, уствари, присуствовао сам састанку, али није било речи о томе, и више не знам којом је трасом рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је и 20. дошао у болницу. Да ли је он видео одлазак санитарског конвоја или аутобуса, у које време долази у болницу? Шта види када долази тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Могу да одговорим, господине судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 20. када сам дошао у болницу, између осталог, сам извршио и преглед лично, да кажем грла и то ме је један лекар српске националности прегледао, који је био у болници све време блокаде, била су санитарска возила она за

већи број рањеника, војна возила у самом доле улазу у болницу и мало пре као што рекох, значи, видео сам Шљиванчанина и ту групу људи, новинара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сте видели?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, што сам видео и што се снимило, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се ту задржали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, можда једно двадесетак минута, значи био сам до тих људи, до неке докторице и доктора, мислим да је докторица Васић била, доктор се звао, син му је био припадник ТО Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо видели кога од ових људи их ТО Вуковара, тада, тај дан, то јутро, у то време када сте били?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам тада, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у болници имао онолико људи као претходног дана, да ли је имао утисак, да ли му је јасно, да су већ неки отишли, транспортовани, евакуисани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било шта знате о томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, нити ме је интересовало, нити сам пратио, нити сам бројао.

НАТАША КАНДИЋ: Тада када тај санитетски конвој одлази, ко обезбеђује, да ли војна полиција и органи безбедности, ко обезбеђује транспортовање тог конвоја или извођење из болнице у конвој? Ко врши обезбеђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја нисам схватио да Ви уопште знате да је било икога у конвоју?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја нисам ни видео да конвој креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам видео да се рањеници уносе у возила, а обезбеђење болнице и даље врши јединица војне полиције.

НАТАША КАНДИЋ: А органи безбедности да ли су ту?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да је Шљиванчанин ту.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ја сам рекао да сам видео Шљиванчанина, не знам које друге органе безбедности, нити ме је интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је 20. увече имао састанак са Шљиванчанином, да ли је то редован састанак или је то састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, код Мркшића је био тај састанак.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Састанак је био код Мркшића, не код Шљиванчанина.

НАТАША КАНДИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Код Мркшића је био састанак, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то редован састанак? Неки од тих редовних састанака?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватио, ништа посебно.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да се прецизирају неке ствари.

НАТАША КАНДИЋ: У које време се он налази код команданта Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, с обзиром. Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: С обзиром да је то био, да кажем, зимски период, пад мрака је био, а мислим да је било негде у начелу могло је доћи до померања ако је командант тренутно заузет, али то се јави линијом командовања. Али, обично је био око 18-19 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај састанак?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Негде у том интервалу, и трајао отприлике негде сат – сат и по, зависи док се реферише кратко, док се изнесу проблеми и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Шта он ради после тог састанка, да ли остаје ту где је канцеларија команданта Мркшића и да ли види даље шта се догађа ту на том командном месту, ко даље долази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, рекао је да је отишао на своје командно место, обукао униформу коју је ту добио, показао командирима чета и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Где се налази његово командно место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

НАТАША КАНДИЋ: У односу на Мркшићеву канцеларију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико далеко, само, једно командно место, друго?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Негославци, моје командно место, значи, моје командно место је било у Вуковару у Светозара Марковића, сто и неки број чини ми се, не знам, сада не могу да тврдим то, а то је удаљено можда око, то најбоље Вуковарчани знају, десетак километара можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак километара?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тако.

НАТАША КАНДИЋ: Када прима и где прима ту шарену униформу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је то.

НАТАША КАНДИЋ: Ту, на командном месту код Мркшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добија задатак да сутрадан ујутру иде у Београд и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли после тога, када се враћа на своје командно место у Вуковару, да ли виђа своје командире чета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то. Питали смо га.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли је у току вечери видео капетана Радића? Тог 20. увече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је то, командири чета, све командири.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сви су ме командири чета чекали горе на командном месту.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети и ако је рекао да је тек накнадно после годину и по дана чуо, да ли се сећа да ли је било неког говора шта се догодило те ноћи у Вуковару када је ишао на пријем и пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао када је први пут чуо за Овчару, а то је годину и по дана након тога, према томе, питање да ли је сутрадан било неког говора о томе је.

НАТАША КАНДИЋ: Па, будући коју је позицију имао, мало је чудно да је чуо тек после годину и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, можемо те оцене о томе шта нам сведок говори, то можемо коментарисати када за то дође време. Али, наравно не у форми питања. Даље?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ви сте добили заповест са датумом 21. у писаном облику. Када сте Ви за њу сазнали? 21.11.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, наредба, то није заповест, заповест је наређење, наређење је писано у 06.00 21.11., пише сатница и све, могу Вам доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање пуномоћника јесте, када сте Ви лично као командант првог батаљона добили то писмено наређење? Рекли сте нам о оном усменом, али, дакле, то писмено наређење уколико се сећате када сте Ви лично, пошто сте Ви тај дан били у Београду и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ова наредба је стигла највероватније после мене, ја се нисам ње сећао, ја сам њу нашао, мислим узео сам из ових разлога, зато што су достављена документа Хашком трибуналу, између осталог и ова наредба. Значи, и она је вероватно дошла по мом одласку у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел Ви рекосте да сте то јутро отишли у Београд хеликоптером, па сте се сутрадан вратили у Вуковар, па Вас питамо, ако се сећате, наравно?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Она је дошла касније и нашао сам је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Али Ви сте за њу сазнали пре него што је она стигла или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то, рекао је то, да је усмено наређење од Мркшића добио још два дана раније.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У војсци постоје писмена и усмена наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: У реду, у реду је. Када сте Ви, односно бригада гардијска одлазила са простора Вуковара, ко је остао уместо Ваше бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било, ако Ви наравно знате, с обзиром на место формацијско, да ли имате неко сазнање о томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Овако, значи, на састанку доле када смо били, када је и тај потпуковник био, речено је да прима Вуковар и све виталне објекте, значи, командант 80. бригаде, потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војиновић.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Војиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је речено тада на том састанку?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: То је састанак, само да прецизирамо, то је дана у колико сати, само да ако можете да се сетите? Или ако имате записано?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за тај састанак на коме је то речено да ће тај Војиновић да прими и 80. моторизована?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не могу Вам то сада рећи, али 19., 20. сигурно, претпочињавање јединица, уствари, примање зоне одговорности, господине судија, не може се извршити за 24 сата. Ако се сукцесивно већ није почела примати, а примана је зато што су јединице 80. бригаде полако као што сам и рекао, да је долазио горе код мене, да је то јединица ишао иза мене и да је поседао моје достигнуте линије. Зона одговорности гардијске бригаде сада можемо после рата, после свега тога што се догодило, да је била, ипак, велика и сигурно да то није могло у рату за дан-два, а вероватно у актима ћете гардијске бригаде наћи када је тачно завршен пријем, примопредаја зоне одговорности између гардијске бригаде и 80. моторизоване. Тај акт постоји и налази се у Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник Вас је само питао, када је био тај састанак, када је то речено да ће 80. то урадити?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па вероватно, 19., 20., и тако даље, значи не могу Вам, 19., 20., ако Вам то нешто значи.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И још једно питање. Када долази до те промене команде, односно запоседања војног простора, ове јединице које нису у саставу бригаде, него које су придодате, у ком тренутку она долази под команду 80. моторизоване бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Територијалне одбране и остале јединице које нису у саставу гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо сведока на ту тему доста питали и заменик тужиоца за ратне злочине, да смо добили одговоре, да ништа више нећемо добити.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, чули смо Вас.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Морало би овде да се појасни, да се јасно стави свима овима који су се бавили овим случајем, дословце у тачки 4. овог наређења пише: јединице ТО Вуковар претпочинити 80. моторизованој бригади и наставити са извршавањем постављених задатака, значи задатке је добио, овај акт је писан 21.11. у шест ујутру, значи, он је морао бити донет 19. или 20. и наставити са извршењем добијених задатака, значи јасно пише у овом наређењу. Толико.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: То је све. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Будући да је војна полиција имала задатак да обезбеђује евакуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуацију болнице?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, тако је. Да ли то онда значи, да тај задатак траје док се процес не заврши тиме да они који треба да буду евакуисани, смештени на сигурном месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада мало сугестивно питање, док не буду смештени на сигурном месту.

НАТАША КАНДИЋ: Када је била евакуација, ја ћу само узети пример, када је била евакуација митничке бригаде, војна полиција, такође има задатак обезбеђења, али тај процес, значи, траје до предавања, до одвођења заробљеника у Сремску Митровицу. У овом случају, болнице, војна полиција, такође, има задатак да обезбеђује болницу и процес евакуације. Да ли то по војним прописима значи, да онај ко је добио задатак да врши обезбеђење евакуације, да он има обавезу да тај процес спроведе у складу са правилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја? До краја, у складу са наредбама? Јесте разумели питање?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да. Пазите, прво немам уопште разлога да причам сада, прво не знам која је јединица спроводила, тј. извршила обезбеђење евакуације, значи то је наређењем регулисано. Друго, да ли је спроводила или није, не знам, а задатак мора бити јасан и када се у потпуности заврши, сматра се да је извршен, као што сам и ја извршио задатак изласком на реку Вуку.

НАТАША КАНДИЋ: Па можда сам опет прилика да нам каже, шта је то прецизирано на том састанку код пуковника Мркшића, сада испада да не зна ни какав је, ни шта је требало да се ради са болницом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком састанку, на ком састанку? На који састанак мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Код пуковника Мркшића, када је била присутна и докторка Босанац, зато што је на том састанку прецизирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро сведок је рекао. Само, прича је била о правцима евакуације и тако даље, није договорено, тражено је једно, није прихваћено, него је, сведок је рекао одлучиће се о томе накнадно, а Ви вршите припреме за евакуацију и то једино што он зна о томе. Ако сам Вас добро схватио, господине Тешићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Али, као официр високог ранга, он мора да зна, када војна полиција добија одређени задатак у вези са евакуацијом или у вези са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, то и ми знамо, мислим да то апсолутно није спорно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, значи, војна полиција, није битно која је чета, да ли је она одговорна за потпуни завршетак те евакуације у складу са правилима како се то врши?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, то није мој део, па не бих на то одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се, наравно да је одговорна, наравно да је одговорна, мислим зашто питамо сведока то? То је пропис. Па зашто да питамо сведока шта он мисли о пропису? Разумете? Па, јесте, пропис је, пропис је да поступи по добијеном наређењу, наређење је прецизирано и пропис је да поступи по добијеном наређењу и нећемо да питамо сведока, нема потребе. Колеге браниоци? Кажите, колега. Добро, Ви сада приговарате мени што дозвољавам нека питања. Молим Вас, па то је, па јесте. Јесте. Ја ово схватам и у овом смислу. Кажите колега Петрушићу?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Мислим, немам ја никакав приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питања, схватио сам да желите да поставите питање.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: (бранилац Мирољуба Вујовића) Врло кратко. Да ли је јединица којом је командовао тад мајор Тешић, приликом одласка на борбени задатак у Вуковар, била упозната да ли одлази у стању ратне опасности, ратног стања или непосредној ратној опасности? Разлог, уколико се премишљате због чега питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, размишљам. Кажите? Да ли разумете питање прво?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Разумем. Господине судија, у првом борбеном документу регулисано је, извршити марш одређеним правцем, доћи у рејон и чекати даља наређења. Припремали смо се за ослобађање, уствари, евакуацију лица из касарне и окружених простора Вуковара, то је оно што сам тада могао знати до доласка у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам баш сигуран да сте одговорили на питање браниоца.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, одавде, значи она прва борбена заповест која је била је било да се изврши марш правцем Београд – Вуковар и да се распоредимо у одређени рејон где смо распоређени. После су следила следећа наређења којима је било прецизирано ангажовање наших јединица и посела по зонама. У тим задацима било је ослободити, значи, ослободити део Вуковара на правцу, не знам, напада првог батаљона и по избијања на реку Вуку, ово остало је све јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоче?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам шта.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Добро, није то то, али. Да ли је сведок упознат да, пошто нам очигледно пуковник Мркшић није у прилици сведочити овде, да ли

сведок има сазнања као високи официр из тог времена, од кога је оперативна група ЈУГ примала наређења? Која је то њена претпостављена команда?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ми смо по линији командовања били везани за кабинет Савезног секретара за народну одбрану. А увидом у документа, борбена документа која су вођена у Вуковару, с обзиром да господин каже да сам високи официр – хвала, ингеренције је имала и команда прве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командне ингеренције је имала и команда?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Прве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве војне области?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Такође у тој зони одговорности, јер она је сад имала већу зону, док је гардијска бригада имала мању зону.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Командант у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант у то време прве, да ли знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, мислим да је Панић био, не смем то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: На самом почетку свог сведочења, сведок је данас рекао да су приликом доласка у октобру месецу у Вуковар, поменуо је овде, први пут чујемо, термин водичи у Вуковару који су им показивали правце. Може ли да определи конкретно ко су ти водичи, да ли су то мештани, ко су ти људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, дошли су тачно и тај израз је употребио и Мркшић, значи на састанку је рекао да ће у току ноћи доћи водичи, да ће нас довести на одређене линије, одакле ћемо кренути у борбена дејства, а то је регулисано наређењем, значи, која је то линија. Ти водичи су лица из Вуковара, били су опремљени, наоружани и обучени као што смо и ми били обучени. И касније сам неке од њих виђао, неки су погинули, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су погинули, неке сте касније сретали, где су били?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, као припадници ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Вуковар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, да ли су они били мештани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је то баш је рекао, мештани.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У реду, у реду. Ја бих још само, ако дозволите, да се сведоку предочи исказ Душана Јакшића који каже да је 18.11. на састанку у команди, на коме су били присутни Шљиванчанин, господин Тешић и чини ми се Стијовић, да је Шљиванчанин тада за команданта територијалне одбране поставио Мирољуба Вујовића, а сменио дотадашњег. Сведок Тешић тај период везује за, колико га ја схватам, најкасније крај октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ово је тачно. Предочавао сам Вам и оне тврдње оптуженог Вујовића и тврдњу Петковић Спасоја и ово је тачно што бранилац тражи да Вам се предочи, Јакшић каже заиста, да је неколико дана пре ослобођења Вуковара, то је прича из истраге овде, је рекао да је то неких 6-7 дана пре престанка борбених дејстава у Вуковару, он смењен од стране Шљиванчанина?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија опет, али сада ако опет идемо на то, пошто су ме и претходни питали, да ли ово, да ли оно, што прелази моје ингеренције, ја не смем да тврдим, прво Шљиванчанин није тај који може да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то могао да учини?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Једино ако га је Мркшић овластио да пренесе наређење. То да, ја не улазим у то. Значи, и тврдим да је 18.11. тај Стијовић, како сте Ви рекли, Стијовић, Стијаковић био са мном када сам ја на састанку рекао: мени заменик не треба. То је прво и тачка. Значи нема потребе да имам дуплера. И то не радим ни данашњих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, не тада, не тада, него онда када је Шљиванчанин, дакле, господин Јакшић говори о једном састанку код Шљиванчанина, коме присуствујете Ви, коме присуствује Стијаковић, капетан Стијаковић, када је Шљиванчанин њему рекао да га је сменио, да је поставио Мирољуба Вујовића, па је у истрази рекао да је то било пар дана пре ослобођења Вуковара, а овде је рекао или на сам дан, а овде је рекао да је то било можда неких 6-7 дана пре завршетка.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Уважавам Ваше сугестије, али се врло лако може проверити када је Мирољуб Вујовић рањен, пре тога је био командант ТО Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рањавања?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Пре рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сигурно по Вама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок, обзиром да негира ову чињеницу да је то учинио Шљиванчанин, да ли нам сведок може рећи, ко је тај ко је могао поставити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то, питали смо га.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшића.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ја не негирам да је то урадио Шљиванчанин, ја само негирам да нема основе да он то смењује, али може да пренесе наређење генерала, тј. пуковника тада Мркшића. Ја поново тврдим, значи тврдим, господине судија, да сам био заједно са Јакшићем, седео је са моје леве стране, на командном месту у Вуковару када смо разговарали о тим стварима и проблемима, када сам изнео, они су рекли одлучиће ће, наћи човека и тако даље. И после тога је било ово што је било, ако кажете то да је смењен, мени је речено Мирољуб Вујовић, ја сам војник, кажем: разумем и готово. Е тако. И Јакшић се после тога ретко појављивао и не знам после ни шта је радио.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У вези са наредбом коју је цитирао сведок од 21.11., по којој се припадници територијалне одбране Вуковар, тачка 4., претпочињавају 80. моторизованој бригади. Да ли сведок као стручан официр, односно официр бивше Војске Југославије, када каже да престанком борбених дејстава се територијална одбрана враћа у матични састав, дакле, излази из састава ЈНА, јер је гардијска бригада у саставу ЈНА, да ли има објашењење, због чега се та иста територијална одбрана на дан 21.11., ако немамо борбених дејстава, ставља у састав 80. моторизоване бригаде? Односно, претпочињава се 80. моторизованој бригади? Само уколико сведок са аспекта струке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са аспекта струке, уколико можете то да коментаришете? Јер ово, заиста, све стоји. До 18.11. гардијска бригада, потчињена је гардијској бригади. 18., 19., 20., по усменом наређењу Мркшића, није више у саставу гардијске бригаде, а претпочињава се опет од 21. па надаље, претпочињава се 80. моторизованој. Да ли ту имате неки коментар или можда да тражимо неког војног аналитичара да нам одговори на сва интересантна питања.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, можете питати аналитичара, мислим да има законских основа да се део ингеренција, значи, део задатака из надлежности 80. бригаде, што каже, пренесу на ТО, тј. из ТО на 80. бригаду. А ако још нешто дозволите ми, следећи документ, такође, значи копија, није ништа оригинал, у току 21.11., значи акт је писан у 18,00, редован извештај првој војној области кабинета Савезног секретара, између осталог каже: у току 21. по Вашој наредби, оној претходној коју сам рекао, од 20. регулисали смо сва питања претпочињавања добровољачких јединица и враћања у матични састав потчињених јединица. Оно што сам констатовао и даље завршава: извршене су и све припреме за преузимање на виталним објектима у Вуковару од стране јединица ТО Вуковар. Вероватно део задатака, господине судија, додирних има, 80. бригада и ТО Вуковар и вероватно из тих разлога је и речено да се ТО Вуковар претпочињава 80. бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немам ни ја о томе као лаик неко своје мишљење, алил добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок има сазнање да је 18.11. команда прве војне области издала наредбу која, између осталог, је достављена и оперативној групи ЈУГ по којој се све месне јединице, добровољци и сви остали, стављају под команду ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.11?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: 18.11? Да ли има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнања или немате сазнања те врсте, господине Тешићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Немам сазнања да има тако, значи, оно што иде ка мени, иде искључиво од гардијске бригаде.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Добро, у реду је, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље браниоци?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Молим Вас председниче, питајте сведока, да ли је икада видео писмено решење о постављању Мирољуба Вујовића за команданта ТО?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже да је био 21.11. пребачен хеликоптером у Београд код генерала Кадијевића и да је са њим био Мирољуб Вујовић у хеликоптеру. Које је то време било? Да ли може да се сети? Доба дана, када је то било, када су кренули из Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас ја добро схватио, Ви рекосте изјутра у пола осам? Ако сам добро схватио сведока?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, негде, господине судија, у документима која су била актуелна и за овај суд и за Хашки, мислим да се радило негде у периоду негде око осам сати, да ли после или пре, не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјутра?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, изјутра у 8,00 не увече. 21.11., значи осам, пола девет, девет, не знам тачно.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, да ли може да каже сведок по ком критеријуму су бирали људе који ће ићи код генерала Кадијевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што? Пита Вас бранилац, по ком, да ли знате, по ком критеријуму су одређени људи који ће ићи код Кадијевића на пријем? Да ли то знате или не знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, команданта Мркшића питајте, мени је он наредио и одредио ме.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, питам само. Да ли је приметио да је Мирољуб Вујовић тада можда рањен, јел носио неки повез или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, тог дана?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тада, тог дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољуб Вујовић, када сам ушао, седео је у хеликоптеру, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али касније код Кадијевића сте га видели, па, рекли сте, лево од њега је био овај још један из ТО и тако даље. Бранилац Вас пита, да ли је Вујовић тада по Вама, по Вашем сећању неком, био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Знам, господине судија, знам да је био рањен раније, значи раније рањен и да је те ране залечио и да је дошао и да се вратио у ТО и тих дана је био, значи, командант ТО и као такав је на нечији предлог ишао на пријем код Савезног секретара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже сведок да је по њему био Вујовић командант ТО овде од половине па до краја октобра, да ли је некада упутио њему неку писмену, било какву писмену наредбу, у смислу команданта ТО и да ли зна за неку такву наредбу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли сам писао писмене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте издавали Ви командантима потчињених јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Командант батаљона потчињенима је усмено наређивао, водио се ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмене наредбе, а води се ратни дневник батаљона?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Батаљона.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли зна да ли је командант Мркшић упућивао неке писмене наредбе командантима, команданту ТО, ако је постојао уопште ТО? Добро, сведок тврди да је постојао. Да ли је упућивао неке писмене наредбе, да ли зна?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Судија, на нивоу бригаде иду усмена и писмена наређења, кроз заповести, наређења и тако даље, значи команда бригаде је дистанца која може да нареди и писано, као што сам добио ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, као командант батаљона, наређујете усмено?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Усмено, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А води се, кажете, ратни дневник. Разумели смо.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Поставио је тужилац једно питање, да ли су постојале неке шире структуре ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да то не зна.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да не зна? А што то значи, онда, да Мркшић може да смени, само командант Мркшић може да смени команданта ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за овог сведока само командант може.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: По његовом сазнању, да ли може уопште војно лице да смени команданта ТО, ако је то цивилна структура?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Судија, то опет морате питати аналитичара. Значи, начин смене и остало.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И још једно питање само, сећам се нешто да је рекао, сведок сарадник тај који тврди да је чуо његов разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је икада код њега био у штабу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли сам био?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тај сведок сарадник кога ја сада не смем да поменем? Знате на кога се односи? Штука, ево, судија је рекао Штука.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли сам био код Штуке у?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је икада био код Вас? У штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај Радићев курир?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тај, тај, тај, Радићев курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да га познајете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био код Вас у штабу икада, је ли долазио по том неком курирском основу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Долазио је до командног места, на командно место нема разлога, нико улазио није.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па, јел вршио неко његово обезбеђење, уопште?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, имао сам своје обезбеђење, значи вод полиције на командном месту. Долазио је тамо, виђао сам га у борбеним дејствима и био је мој војник до краја служења војног рока по повратку из Вуковара.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел неко обезбеђење његово вршио, није вршио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не његово, Радићево.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А Тешићево да ли је вршио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па рекао је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала, немам више питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је тачно то усмено наређење, како је гласио садржај тог усменог наређења, да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код усменог наређења?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ког је добио од Мркшића, које је потом ишло и ово писмено? Шта у том усменом наређењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чег се он сећа у усменом наређењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онако како га се сетио, он је то рекао, браниоче, баш је рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је у тој наредби претпостављало и извршни део наредбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршни део наредбе?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та наредба коју сте нам Ви мало пре презентирали, та усмена Мркшићева наредба имала извршни део какав? За Вас извршни део?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Како да не. Чим каже – наређујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, у чему се састојао тај извршни део, то Вас пита бранилац, за Вас као команданта?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, да из ТО Вуковар изађу, и да су изашли из мог састава, да се претпочињавају и да раде задатке у зони одговорности 80. моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не говоримо о овој писменој од 21.11., него говоримо о оној Мркшићевој усменој од 18. или 19.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, 19. или 20.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тој говоримо? О оној усменој?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18., 19., да: нису више у вашем саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли та наредба има какав извршни део за Вас?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У оном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису више у Вашем саставу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нису више у моме саставу, раде редовне задатке, регулисане задацима јединица ТО на том простору. Имали су своју команду, имали су своје цивилне органе и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли та наредба за Вас има какав извршни део?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Усмено наређење сигурно да има, значи да излазе из мог састава, ја сам тиме ставио тачку да они више у мом саставу нису. То је сасвим довољно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање је, да ли је он ту усмену наредбу, тај извршни део, преноси сада тима добровољцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, коме, када и под којим околностима? Каже, нисам сам вам ја више командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сведоку предочио, браниоче, ја сам сведоку предочио то, где је исказао и он је остао при тој тврдњи, које сам усмено пренео командирима чета и Мирољубу Вујовићу и Милану Ланчужанину – Каменом, које сам пренео усмено пренео командирима чета Мирољубу Вујовићу и Милану Ланчужанину.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то претпочињавање подразумевало, те и те јединице, тог и тог бројног састава, прелазе сада или да се јаве томе и томе у 80. бригаду и тако даље? Које се оне требају јавити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, које?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Те јединице које прелазе, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком наређењу говорите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Суподерица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком наређењу говорите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О томе, о том усменом наређењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том усменом?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Усменом, он је писмено, каже и сам, после видео, после рата, колико сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је оно, мада је то опет проблем, браниоче, што Ви трећи пут сведока питате нешто што је сведок већ одговорио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али га ја наставно питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, зато што је сведок рекао како му је Мркшић то пренео, сведок је то рекао. По његовом сећању, сведок је рекао како му је Мркшић то усмено пренео: нису више у вашем саставу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада је ту проблем, бранилац пита, да ли је тада Мркшић рекао и шта ће бити, коме се претпочињавају и која јединица којој јединици и тако даље?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја питам, када он каже Мирољубу Вујовићу, када каже Ланчужанину, ви нисте ту под мојом командом, ви сада идете у 80.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлично, то прихватам. Нисмо се разумели. Мислимо на ово што сте Ви пренели Вујовићу и Ланчужанину, господине Тешићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то што сте Ви пренели Ланчужанину и Тешићу, шта сте им пренели? То што је рекао Мркшић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да нису у моме саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нису више?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да нема потребе више никаквог наређења, да немам право командовања, ништа више. Значи, ако би негде било какав следећи задатак био, док не буду оне ушле у мој састав. Господине судија, јединице ТО су име своју логистику, имале су све своје, значи и оружје и муницију и они су се на тај начин снабдевали. Једино када би им понестало, онда су се обраћали нама. Значи, искључиво су биле под командом Боривоја Тешића, мајора само за извршење борбених задатака. Само док трају борбена дејства. Зато сам имао проблема оно хоће ли кренути у борбу, неће кренути, шта ћемо и тако даље и тако даље. Значи, они су имали, ја претпостављам, вероватно су имали и милицију, откуд ја знам шта је било тамо, нисам ишао по том Вуковару, нисам никада ишао на ту Митницу, нити знам где је, нисам до торња онога ишао, чувенога торња и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам шта су имали све, вероватно су им цивилне власти командовале, ја не знам. У оном делу где је требала команда. Ја само знам да сам им ја командовао, док су трајала борбена дејства.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли господин Тешић ту наредбу коју је данас нама показао, икада видео у евиденцији своје бригаде као заведену под тим и тим бројем?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, та наредба постоји.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли је он видео? Да ли је господин Тешић видео, значи, лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо када је први пут видео ту наредбу, он лично када је први пут видео.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ова наредба коју сам читао под тачком 4. је достављена команданту првог батаљона, мени и видео сам је по повратку из Београда и био је саставни део документације коју је први батаљон морао предати команди гардијске бригаде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да се сведок изјасни, да ли му је познато где је команда ТО Вуковар у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали командно место неко? Када кажете где је команда ТО, онда, ево, где је командно место?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Знам да је рејон Петрове горе, код њих нисам ишао, јел је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио код Вас?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, долазио код мене на командно место ради пријема задатака. Нисам ишао код потчињених да би им преносио наређења, него су долазили ка мени и то је регулисано и актима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он икада добио наредбу, писмену, да има извршну команду за време борбених дејстава над командом ТО Вуковара и припадника свих ТО јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, увидом у документацију гардијске бригаде, може се констатовати да је у почетном периоду борбених дејстава за ослобођење Вуковара стајало: први батаљон у садејству са јединицама ТО, а касније тога није било, него је дато директно командовање старешини до извршења борбених задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, бранилац Вас пита ово: јесте ли Ви имали од Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, јесам ли имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено наређење да су они у Вашем саставу? Да су јединице ТО у Вашем саставу? Јесте ли имали писмено наређење у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У заповести је регулисано у више наврата, значи, каже: први батаљон у садејству са јединицама ТО Вуковара. Значи, наставља борбена дејства, изводи напад правцем тим и тим, са задатком тим и тим и тако даље. Значи, све је регулисано било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у садејству.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, у заповести команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је писмена, јел она писмена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Писмена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је писмена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И периодичне су биле те заповести?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, како се кретало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може ли мало сада сведок да појасни детаљније, када он, уствари, има команду над ТО Вуковар, да ли само за време борбених дејстава или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је, само за време борбених дејстава, он је тако то рекао.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само за време борбених дејстава.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он командант Јакшићу, ајде да кажемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Јакшић извршава његова наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само на правцу напада јединица ангажованих у саставу првог батаљона.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато да ли је Јакшић имао негде команду ТО своју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је опет исто питање, само другим речима.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам сада која команда ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто питање, другим речима, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Она којој је требало бити достављена та наредба.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, вероватно је и достављена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да је употребљен ту један израз «шешелјевци», па је рекао да га то зачуђује зашто тај израз, то је данас рекао, да појасни због чега га то зачуђава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање. Зашто га зачуђује. Па није, што је важно, па нека је унесено у акт, сада треба да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, то су ме питали и хашки истражитељи када сам дао исказ због сведочења тамо, ево појаснићу господи, значи у више наврата се говорило о добровољачкој јединици лева суподерица. И тај израз се кроз већину докумената гардијске бригаде користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Користио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зашто се у завршном делу поменуо тај део не знам, и то је исто интересовало хашке истражитеље, али им је појашњено и схватио сам да је у питању, вероватно, грешка лица која је обрађивала. Ништа више.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Следеће питање, да ли је он 19. и 20. одлазио у касарну у Вуковар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, за време, значи, када је моја нога крочила у Вуковар, када су почела борбена дејства, до завршетка, до напуштања Вуковар, никада Боривоје Тешић није био у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једном нисте били у касарни?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ни једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам даља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, браниоци?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Остало је мало нејасно, па морам поново се вратити на почетак. Да ли је ТО Вуковар и остале добровољачке јединице биле претпочињене бригади гардијској или батаљону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или првом батаљону?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Батаљону којим је командовао господин Тешић? Да ли бригади или првом батаљону?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, све јединице у зони моје одговорности на правцу напада, биле су потчињене мени. Остале јединице, ако је постојало, а вероватно је постојало, биле су у саставу других батаљона, а имали смо још батаљона.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: То је важно, значи, враћамо се, да ли је ТО Вуковар била претпочињена бригади или првом батаљону? Ево из ког разлога, објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да објашњавате.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Или су само неке јединице биле претпостављене њему?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јединице јесу и био је старешина командант ТО Вуковара, командант првог батаљона, могу да се појаве на одређеним правцима ради преношења тежишта дејстава или ради праћења ситуације. Значи, присуство Мирољуба Вујовића и командовање на левом крилу, ништа не разликује се, значи, ништа није, да кажемо, безначајно нити се не знам због чега би сад такво питање поставио, зашто то фаворизује а они на левом крилу, на пример, десно крило од мене, није обишао. Можда их је обилазио у току дана, али је био на левом крилу, јер

се ту испољавала борбена дејства и то је јединица која се кретала. Значи, кретала се. Извршавала задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сте разумели питање.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Командовао сам делу јединица ТО Вуковар које су биле у мом саставу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тим делом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тим делом које су биле на Вашем правцу дејстава или у зони Ваше одговорности и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато кажем, али мислио сам да пита, што Мирољуб Вујовић је ту. Па зато што може да се појави на тежишту напада својих борбених јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није то питање.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија, имамо сада Јакшића, да ли је сведок икада видео некакав акт о томе, шта је, уствари, Јакшић? Или је њему само пренето ко је Јакшић? Да ли писани акт постоји такав? Да ли је видео он, пардон?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, мене је са Јакшићем упознао командант Мркшић и рекао да је то командант ТО, Душан Јакшић.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро. Да ли је Јакшић био претпочињен Мркшићу или Тешићу? То је суштина питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је то, то је сада проблематично пошто је обадвојица.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро, сад, није проблем, значи може да пренесе Мркшић на Тешића, али ми говоримо сада овде, коме је био претпочињен ТО, односно Јакшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ако је постојала ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је сведок, сведок је рекао.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па није рекао ништа, он је само говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Вуковара на правцу у зони његове одговорности, па је то у почетку био Јакшић, а после тога био Мирољуб Вујовић.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Како сам ја добијао заповести за напад, тако је добијао и ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Од кога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Од кога? Од Мркшића.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Е тако, брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви давали наређења, да ли сте Ви издавали наређења каква ТО? Да ли сте Ви?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само јединицама ангажованим у зони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединицама ангажованим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Које се налазе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања о томе, јел то комплетна ТО Вуковара у Вашој зони, или је можда било неких јединица ТО у другом, односно трећем батаљону Ваше бригаде?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, претпостављам да је било и у другим одредима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само претпостављате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да је било и код других, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, то је једно пет пута одговорио, онај део који је био на његовом месту извођења борбеног задатка, су били код њега, који су били други, на другим деловима, то је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Из ове писане наредбе, произилази само колико сам ја разумео, обавештење овде сведоку о томе да се изврши претпочињавање јединица ТО и осталих јединица. И то колико ја разумем, претпочињавање се врши са бригаде на бригаду. Да ли, опет се враћамо сада на ово питање, да ли је сведок добио наређење од Мркишића да само део својих, да део оних јединица које су под његовом командом, претпочини неком другом или целу ту ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на то питање.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Одговорио је сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на то питање и он је то пренео овима који су били у његовом.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Који су били са мном ч и који су били под мојом командом за вршење борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауза, направићемо паузу од двадесет минута.

Настављено у 12,35 након паузе, ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присутни су сви, видим, изузев Наташе Кандић, браниоци, добро, у међувремену је отишао колега Вујин, али ту је Славиша Продановић, остали браниоци су ту, оптужени ту. Сведок, молим? Наставићемо саслушање сведока Тешића. Даље питања бранилаца?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ја бих молио да питате сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се, молим режију, сугеришу ми да оптужени не чују ово што се говори у судници и на галерији, такође. Молим режију да то отклони. Да ли се чујемо сада? Добро. Изволите колега Штрбац.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Молио бих да питате сведока везано за јединицу лева суподерица. Какав је однос те, ако зна, нормално, какав је однос те јединице био према територијалној одбрани и према његовој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање браниоца?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Разумео у потпуности. Старешина те јединице Милан Ланчужанин – Камени је дошао у Вуковар, не бих знао датум, значи радио је, извршавао задаатке у складу са одлукама мојим, тј. претпостављене команде, преко мене. Дисциплина примерна, ако мислите на дисциплину, тако да посебних проблема што се тиче командовања у време реализације задатака из домена борбених дејстава није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита нешто друго.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро и то је већ одговорио на друго питање, а ово прво однос леве суподерице по командној линији, везано, значи, према територијалној

одбрани Вуковара и према Вашој јединици, гардијској бригади, односно Вашем батаљону?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Као командант ТО Вуковара, значи, примао је задатке од мене. Задатке је извршавао савесно и одговорно. Какав су однос они имали између себе, то морате њих питати. Значи, између себе, а код мене чисто командно-војничка хијерархија је постојала, тако да није било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то две различите јединице за Вас, за Вас као команданта, да ли су то две различите јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Вуковара једно, лева суподерица друго?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, она се прикључила касније током већ отпочетих борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она се прикључила касније?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А међусобни однос њихов, то не знате? Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Хвала. Хтео бих још нешто да га питате, споменуо је овде један разговор везано за доктора Станковића, претпостављам патолога, садашњег начелника ВМА у смислу да је од њега, управо, чуо за Овчару. Па бих молио да појасни тај разговор, тим више што је и сам сведок рекао да је приликом доласка у болницу, видео 70 до 80 лешева насупрот болнице и да је помислио да су ти лешеве са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је питао Станковића, да то није то.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да, да, одакле, како је разговор вођен, заправо, ми знамо када је Овчара ексхумирана, да ли је то у том правцу вођен разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте, после годину и по дана након овога.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да, то значи далеко, далеко пре ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па ме интересује, да ли је тада у том разговору речено да доктор Станковић, шта су они, заправо, разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо шта питате.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Пазите, можда, извињавам се часном суду ако сам погрешно оно годину када је обављен разговор. Значи, средства информисања су писала о томе шта се десило на Овчари. Једном приликом сам, значи, срео Зорана на ВМА у великом холу. Питао сам да ли је само, значи, чисто овако поздравили смо се, где си Тешићу и тако даље, да ли је тачно рекох Зоране, Бога ти, оно што се дешава горе, каже: како да не, каже, има, ради се на томе, каже, патолози раде тај део посла, ја кажем: Боже сачувај, е то сам, ништа више нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда везано да то није?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Питао сам, Зоране, да ли је, да нису то ти људи који су, не могу да поверујем да је тако нешто урађено и питао сам: да нису то ти људи који су у једном великом дворишту са леве стране од главног улаза у болницу, лежали су, покривени су били белим чаршавима, има и фотографисано, снимљено, вероварно имате и те податке, питао сам: да нису то ти људи, каже: не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ништа више, а које године је сада било, пазите, ја сам до 1995. извршавао друге задатке, био сам у другим јединицама, значи ван састава гардијске бригаде, тако да, можда 1996, 1997. године, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Хвала. Схватио сам да је сведок управо први испред ЈНА дошао у болницу и питање моје, ако је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо га разумели.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је било ко неког рањеника, заробљеника, службеника болнице убио ту, стрељао на дворишту или у самој болници, дворишту болнице, што је Вама познато или што сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па, припадници ЈНА, територијална одбрана, дакле, било ко, да ли је некога из болнице убио на дворишту, да ли је било ту било какве пуцњаве, убистава приликом његовог доласка? Ако зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим, мало, баш ми чудно питање, прво не доликује на таквог човека, друго, значи, извињавам се још једном судији, друго, не би ми то пало на памет, нити сам видео да се нешто било шта дешавало по тим питањима, што може Весна Босанац да потврди, у време мог боравка горе и уласка у болницу. И друго, да сам знао, господине судија, сигурно да бих предузео мере онолико колико сам био обучен за ту дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даља питања, молим? Само микрофон искључите.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: (бранилац оптужених Мирослава Ђанковића и Вује Златара) Сведок је у свом исказу рекао да је познавао Мирослава Ђанковића. Рекао је том приликом.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господина нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковића.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ђанковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанија.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Званог Ђани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је долазио код Вас Ђани, долазио је оно раније, а после само Вујовић.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У првом делу, у периоду од 15-20 дана

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли, па из тога бранилац закључује а и ми, да сте познавали?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, рекао је чак и да се сећа да је имао црногорску капу на глави и на питање члана већа, рекао је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим да се ради о томе, човек је имао капу.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, ја бих замолио сведока да настави, шта то све зна, односно шта је знао о оптуженом Ђанковићу из тог времена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, ништа посебно, значи, као и сваки други командир да кажемо вода, Ђанковић је водио једну групу од, не могу да кажем сада, да ли 20-так, 30 људи, нисам никада био на постројавању њима, ово је градска борба и то је јасно да не можете имати јединицу у целини да видите. Виђао сам га и у току борбених дејстава на правцима где сам се у неком моменту нашао. Значи, ради се о човеку који је савесно и одговорно извршавао радне задатке који су били постављени. Преко, нормално, команданта, тј. старешине, касније, значи, преко старешине од кога је он примао наређења, а до тада, значи, све те групе и тако даље

на одређеним правцима, се примају наређења од мене, у почетку борбених дејстава у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Следеће питање, молио бих сведока да одговори, како су збрињавани рањеници из његове јединице, односно из јединица које су биле у његовом саставу у то време, где су збрињавани и како?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Санитетско одељење у склопу батаљона постоји. Значи, постоје лица обучена за такве задатке. Санитетским возилом су превожена у Негославце у бригадну санитарску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? И ту су збрињавани?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи, прва помоћ се указује на самом делу ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, од санитарске јединице, потом.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Евакуација и остало, значи, врши одељење, санитарско одељење батаљона које је у саставу позадинске чете и даље евакуација и транспорт се врши у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославце и шта касније и даље то не знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А да ли му је можда познато који су рањеници ишли на ВМА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су збрињавани и тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: За стање рањеника сам се интересовао по доласку на командно место гардијске бригаде, значи код Мркшића, када је и начелник санитарске службе реферисао о стању рањеника. А нисам никада био у станици, значи, у Негославцима, нити сам за то време био на ВМА. Ја сам их обишао у време борбених дејстава у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је у другом правцу било браниоца.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Конкретније питање мислим да ће бити лакше сведоку да одговори, наиме, да ли је болница у Негославцима била оспособљена да пружи медицинску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли то сведок зна?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ако зна, нека одговори.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам стручан.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: За теже, лакше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам стручан.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам стручан да одговорим на таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, јесу ли рањеници збрињавани и на ВМА?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Знам да су превожени на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, па то, превожене, е то.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: После указане помоћи у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај реферише, претпостављам, реферише тај начелник санитарске службе или како се већ зове, па претпостављам у том смислу, да су неки збринути у Негославцима, неки збринути на ВМА, у Нови Сад или не знам ни ја како, у том смислу, то Вас пита бранилац. Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Добро, хвала, ја сам задовољан са овим одговором. Моје следеће питање је, након што је сведок, дакле, добио усмено наређење од пуковника Мркшића, да ли је са тим усменом наређењем упознао и своје потчињене старешине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је и тачно је рекао шта им је рекао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли то значи да од тог тренутка, он и његове потчињене старешине нису могле издавати наређења припадницима јединица територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то им је рекао.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и рекао, да не издавамо, ми вам више не командујемо, тако је некако рекао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја бих замолио, председниче, да сведоку предочите онај део исказа сведока сарадника Штуке у коме наводи да је капетан Радић издао наређење њему и припаднику ТО Мићи Ђанковићу да заједно оду на Овчару и да тамо виде и да га известе о томе шта се тамо дешава, па да коментарише, да ли је такво једно наређење у складу са тим, да ли је уопште капетан Радић могао такво наређење да изда или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је тачно што бранилац каже.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, свако одговора за своје поступке и за та наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, у светлу усменог наређења Мркшићевог Вама, које сте Ви пренели Вашим командирима чета, па и Вујовићу и Ланчужанину, дакле, у том светлу, да ли се уклапа у то наређење једно овакво поступање, евентуално, Радићево поступање?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, познавајући своје командире чета, укључујући и Радића, мислим да такво наређење не би издао, с обзиром да је то ван наше зоне и да нема потребе да ангажује било каквог припадника са снима ситуацију и да на неком простору посебно, простору сада говорим о Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала, немам више питања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, на Ваше питање, на једно од Ваших питања, сведок је изјавио да је Штуку виђао у борбеним дејствима. Моје питање је, да ли се сећа у току борбених дејстава, како је Штука био одевен и чим је био наоружан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, сви припадници тадашњег првог батаљона имали су формацијско наоружање. Одевен је био као и сви други. У пар наврата видео сам га у непосредној близини Радића, имао је само неку траку око главе, коју, значи, није имао уопште разлога да, сада говорим, скине, не скине, то је ствар одевног предмета, можда је скинуо шлем привремено, ја нисам улазио у те ствари, јер командант батаљона нема потребе да се бави тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. А формацијско наоружање, кажете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Аутоматско наоружање, аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматска пушка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо да предочимо, односно препричамо исказ Штуке који је рекао да је носио фармерке, кожну јакну, мараму и пумперицу, односно пушку ту, петометку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не добијамо ништа тиме, браниоче, у ситуацијама у којима га је сведок сретао, он је био овако одевен.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тако је био, али да ли је негде овако не знам, то морате питати њега и оне који су га видели.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у зони одговорности јединице овог сведока, у току извођења борбених дејстава, било ратних заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали, да ли је Ваша јединица имала ратних заробљеника?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не. Није имала, нити смо, има, уствари, био је један у рејону, ја мислим да се звао Цепелин неки објекат у захвату, у улици Светозара Марковића и тај је, значи, командир чете, Зоран Зиројевић га је спровео до мене и тај је даље прослеђен у команду гардијске бригаде. О ком лицу се ради, сада не бих могао рећи. Спровела га је јединица војне полиције из вода војне полиције која је обезбеђивала командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овом сведоку познато, да ли је у зони одговорности, да тако кажемо, групе или јединице којом је командовао Милан Ланчужанин, било ратних заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сведок је одговорио на то питање својим претходним одговором.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја говорим за своју зону одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато, могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато, да ли је у зони одговорности Милана Ланчужанина у току извођења борбених дејстава, било, да тако кажем, цивила, спашених или заробљених? Не знам који термин да употребим. Дакле, у некаквој фази напредовања, да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, рекао сам да смо на правцу напада, значи говоримо о нападним дејствима, напада, у зони своје одговорности, извукли негде између три и четири хиљаде цивила. Значи, посебно онај задњи дан, када је масовно дошло до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у току извођења борбених дејстава?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У току борбених дејстава, није ми познато, у току борбених дејстава, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тих ситуација да се заузму одређени простори, не знам, куће, улице, квартови или сада можда претерујем, па да се дође, људи склоњени у подрумима и тако даље, цивили који су склоњени у подрумима, па, да ли је било таквих ситуација, дакле, у току извођења борбених дејстава?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, то је евидентирано и камером, тек по изласку, преласку улице Првога маја, значи, у рејону, ви ћете господо вероватно знати, то је самопослуга која се налази у тој улици Првога маја и води ка Богдановцима. Тада се тек прве групе тих цивила долазе код нас, извлаче из подрума и то је, значи, тај 18. опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет, то је 18.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да. Када се излази на реку Вуку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли тог 18. има сазнања о било каквим непримереним понашањима јединице Милана Ланчужанина према таквим цивилима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Докле сам командовао Милану Ланчужанину и другим старешинама, није било никаквих проблема по питању командовања, нити било каквих проблема понашања мимо ратних правила.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у току извођења борбених дејстава, дакле на неки начин на ово питање је већ одговорено, али конкретно, да ли је имао било какве проблеме или уопште резерву према поступцима и активностима припадника јединице Милана Ланчужанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сведок је одговорио, сведок је одговорио на то, у току више наврата.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Милан Ланчужанин је коректно радио, чак је негде око тридесетак припадника из свог дела који су били склоњени, бар по његовом, каже, ухватио у крајама неким, вратио за Шид и удаљио са простора.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овом сведоку познат било који именом и презименом припадник те јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када долази Ланчужанин у добровољце, односно та јединица лева суподерица, да ли се одмах стављају под команду сведока или су прво под нечијом другом командом у склопу ЈНА?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није ми то познато, значи, старешина команде, не могу сада тачно да се сетим, из команде бригаде који је доводио, значи, прихват је вршен на командном месту доле у Негославцима или неки простор не знам где је, а потом су довођени и распоређивани по јединицама, значи, укључујући и моју јединицу. Милан Ланчужанин у моменту када је дошао код мене, био је под мојом командом, дотле, не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли Ланчужанин и остали из те његове јединице који долазе, долазе наоружани или долазе ненаоружани, када долазе под његову команду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не могу да тврдим, али мислим да су дошли наоружани.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли можда зна где су дужили наоружање, значи, ко их је задуживао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када не може да тврди да су наоружани, онда тешко да ће одговорити где.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим да су дошли наоружани, али не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли зна бар да ли им је ЈНА давала оружје или ТО?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Који тренутак, не знам да ли сматрате да сте га то питали, нисам до краја схватио, до ког тренутка је та јединица лева суподерица под његовом командом и под чијом је командом после?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Као и остале јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, добро, питан.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Део јединица и ТО Вуковара, а актом је регулисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, чули смо, господине Тешићу.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Идентична ситуација као са ТО, ако сам добро схватио.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, он је дао одговор.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Питања? Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Вујовић Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Поставио бих сведоку питање, пошто стално брка ту 17,18, значи, овај, када је ослобођен Вуковар и уједно 19., 20., што се помера, па само једно питање, да ли, значи, остаје, уствари остао је сведок при овоме како је рекао, само да ли је, када је дошао у болницу, да ли је неког било од припадника неких других јединица или је он први дошао у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, рекао је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Први?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, први.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду. Да сад, то ће се касније закључити. Е сад овде ја разумем да сведок, користи термин ТО и територијалци и тако даље, исто као што је и Мркшић користио, као и сви остали официри, па можда мисли да је постојала формација, јер се није могла формација видети, јер је било ратно стање, али морам поставити нека питања, па онда да ме погрешно не схватите ако се будем поновио нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако се будете поновили, нећемо дозволити.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, само да ме погрешно не схватите, нећете ми дозволити, него. Најпре овако, да ли се сведок сећа да је 02.10. било доста губитака са наше стране, односно стране ЈНА, код касарне Далматинске и улице др Младена Стојановића на правцу другог јуришног батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На правцу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Другог јуришног батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог јуришног? Да ли знате?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Исти дан се тада кретало, први дан борбе.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не зна то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Знам да су неки друго изгинули, значи старешине, припадници из редовног састава, друга јуришна линија, нисам био, не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. А да ли знате да ли је 02. тог било неких великих губитака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. октобар?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 02. октобаар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На мом правцу, не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неком другом?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Правцу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам тада, имао сам својих проблема, што каже, командовао својим одредом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај дан, први дан када се кренуло, значи у ослобађање Вуковара, да ли је, само мало, да ли је тај дан, његов батаљон, односно први батаљон, нормално, учествовао у борбама за ослобођење Вуковара? Јесте, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам разумео питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, ништа, грешка моја. Да ли је тај први дан, значи, када се кренуло у ослобађање Вуковара, да ли су све три пешадијске чете

првог јуришног батаљона, учествовале у тим борбама, свака на свом правцу у зони одговорности, односно деловања његовог првог јуришног батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Свака чета је имала свој правац напада.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, сви су учествовали? Добро. Објаснићу Вам зашто постављам то питање, само још пар питања. Само мало. Да ли је, значи, тај дан, први дан када се кренуло, прва, друга и трећа пешадијска чета у свом саставу, имала мештане Вуковара, тзв. територијалце, свака, значи, прва, друга и трећа, да ли је у свом саставу имала територијалце, такозване?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Почетак борбених дејстава, први дан увођења у борбу, заједно са јединицама, делом јединица ТО, или ако хоћете јединицама ТО, ја говорим само за мој правац, било је и припадника ТО Вуковар на правцима где су раније се изводила борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они раније?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Раније изводили борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, нисте ме разумели, да ли је у све три чете било мештана или како сведок каже, територијалаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао о томе господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не чује се ништа овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У све три чете, значи је било? Добро. Да ли је први јуришни одред улазио некада на правац или у зону одговорности другог јуришног одреда, да ли је икад улазио у борбена дејства или само деловао на свом правцу, на својим правцима, у зони одговорности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, одговорите, мада не знам чему ово питање, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево сада ћу, одмах ћу Вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не, одговор је не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је због онога што сам ја ставио, сада да Вам објасним, што сам ја ставио у мојој писаној изјави, први дан када је дошла гардијска јединица, да смо распоређени на четири правца, што Фод говори четврта чета, што Јакшић говори да је било три чете, значи, овде смо отишли на три правца, у три чете првог јуришног батаљона и Фод што каже да је отишао код касарне, то је четврти правац, што ја говорим. Мислим, сведок не зна о чему се ради, али Ви знате о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесте разумели? То је мешање што неко говори четири чете, неко три чете. А сведок је одговорио шта и како да смо били. Е сад, само мало. Да ли је Јакшић икада одржао неки састанак са својим командантима или командирима неких формацијских јединица тзв. ТО у штабовима тзв. ТО, односно у штабу првог јуришног батаљона, односно јуришног одреда сведока Тешић Боривоја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам сигуран да сам разумео ово питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је икада Јакшић одржао неки састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јакшић, пошто је он рекао да је штаб територијалне одбране био.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На мом командном месту сам једини који одржава састанке. Да ли је командант ТО на неком другом месту држао, то питајте њега.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Код Вас, на Вашем? Одлично, ништа. Да ли сведок зна где је био мој тзв. штаб територијалне одбране, да ли је вод, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, питан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пардон, пардон. Да ли сведок зна где су били тзв. територијалних одбрана од Станка Вујановића и од тамо неког команданта територијалне одбране код Зиројевића, код Зиројевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питан је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питан? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, сад ово, небитно али да питам ипак, да ли је сведок икада видео постројену било коју јединицу тзв. територијалне одбране у Вуковару, значи, одељење, вод, чету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је малопре било, и то је малопре рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се. Да ли сведок зна или има сазнања, каква је била формација тзв. ТО Вуковар, који задатак је имала и ако има та сазнања, ко му је то саопштио, ако има та сазнања? Да ли сте разумели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је формација ТО Вуковар?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли има та сазнања?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Учио сам школску формацију, али нисам улазио у формацију, јер мене интересује старешина који прима задатак.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, не ових територијалаца у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то су били неки водови, неки водови.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И старешина који је, у почетку Јакшић, касније Ви.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро. У својој изјави од 28.07., четврта страна, први пасус, сведок каже да је учествовао у раду комисије која је била у обавези да достави документа комисији за сарадњу са Хашким трибуналом и да му је познато да нема ратних дневника батаљона гардијске бригаде, па би питање гласило: да ли недостају само ратни дневници батаљона гардијске бригаде или недостају још неки документи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта о томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, сва документа првог батаљона по доласку из Вуковара, добили смо наређење и предата су претпостављеној команди, укључујући и ратни дневник, као и сва наређења писана, у писаној форми која смо добијали од претпостављене команде, ради архивирања раздужења. Даљи ток чувања и остало, не знам. Комисијски је отворена тај сандук где је чувана та документација по налогу Генералштаба, формирана је комисија и копије докумената су достављене хашким истражитељима по списку аката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али Ви сте тада, на овом саслушању пред припадницима полиције, прошле године заиста рекли да су Ваша сазнања као члана те комисије за сарадњу са Хашким трибуналом при Генералштабу, да су та Ваша сазнања таква, да ратних дневника батаљона гардијске бригаде нема, нема у архиви?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, зато Вам и кажем, значи, предали смо их, али их нисмо нашли у том сандуку који је отворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви као командант сте предали, то је нормална процедура?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Као заменик команданта гардијске бригаде, нисмо нашли та документа, што је и комисија констатовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дневник гардијске бригаде је пронађен и он је достављен и тако даље? Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало. Да ли недостају и ратни дневници, првог, другог и трећег јуришног одреда или су то једни те исти дневници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ни један дневник, господине судија, није нађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни један?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ни један, ни једног батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или јуришног одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или јуришног одреда? Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се из тих ратних дневника видело, на који начин су допуњаване постојеће јединице ЈНА и које су формације улазиле, да ли би се видело из тих ратних дневника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако смо сведока малопре добро схватили, сва наређења, сва наређења су се уносила у ратне дневнике.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мислим, да ли би се и то уносило? Пошто је сведок водио.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Дневник има своје, господине судија, дневник има своје рубрике и оне се попуњавају, попуњава је лице из команде, значи, у оквиру команде батаљона, дневник је водио мој заменик, а ја сам га на крају потписивао, да би верификовао оно што је уписано тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Вујовић пита ово, попуњавање јединице људством?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Како је долазила која јединица, значи, како је довођена од стране старешине команде бригаде и предавало ми је, тако је и евидентирано улазак сваке јединице у састав првог јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бројно стање, свакодневно и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Све, све. Не поименично, него бројно стање, значи дана тог и тог, пристигло је не знам 50 припадника ТО или не знам, не ТО него добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, све стоји евидентирано?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нас не интересује, сву картотеку и остало, пролази се у оквиру команде бригаде и то орган за мобилизацију и попуњу гардијске бригаде ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сада нисам разумео, јел се то води, односно јако се слабо чује, стварно. Да ли се то води у ратном дневнику, не чујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о ратном дневнику.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Води се значи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У ратном дневнику се води. Али не поименично.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су мештани, тзв. територијалци који су били распоређени по четама гардијске бригаде, могли самоиницијативно доносити одлуке, или се слушала команда командира чете гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су под командом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Под командом, ја командујем командирима чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли да изводе какве акције самостално, без одобрења?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Судија, надам се да командир чете не би тако нешто дозволио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је био на пријему, па, да ли је на пријему код генерала Кадијевића видео можда генерала Александра Васиљевића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Васиљевића нисам знао лично, не могу да тврдим, а био је још део старешина који су били у делегацији код Кадијевића, значи старешина Министарства, Савезног секретаријата за народну одбрану и тако даље. Значи, било је, нисам сам Кадијевић, био је Аџић са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да кажете да нисте све тамо присутне познавали, па?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, нисам све познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок сада зна Александра Васиљевића, да ли је лично некада контактирао са њим или тако нешто?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, никада га у животу видео нисам, само из штампе, фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографије у штампи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли можда сведок зна Туманова лично и да ли је некада са њим разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Туманова?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Туманов, заменик Васиљевићев?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Први пут чујем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Заменик Александра Васиљевића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Први пут сада чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време заменика?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Први пут чујем за презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте можда чули, да ли је сведок можда чуо да је Александар Васиљевић био у Вуковару тих дана када се десило то на Овчари?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, нисам чуо, нити сам уопште обраћао на те ствари пажњу, ко је дошао у команду бригаде и остало, имао сам своју јединицу и бавио сам се својим проблемима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, то би то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вујовићу, ако немате више питања, ја бих желео да Вас нешто питам?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да коментаришете што казивање сведока? Ви сте чули, сведоку смо предочили део Ваше одбране који се односи на то, јесте ли командант ТО, нисте командант ТО, када сте постали командант ТО, сведоку је то све предочено, сведок је дао одређене одговоре на то и ја Вас питам, да ли желите то да коментаришете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како да не. Ја сам мислио то у завршној речи, али може и овако, нема проблема никаквих. То је оно од првог дана што сам говорио, Јакшић се представљао као командант територијалне одбране свима, јер је хтео да буде командант. Формација територијалне одбране уопште није постојала. И то тврдим сто-посто, јер нигде се не може пронаћи у папирима, и волео бих да се пронађе списак, значи, оних територијалаца што је он лично направио, где су биле жене и куварице, што сам написао тамо, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем, то разумем, нешто је друго битније, господине Вујовићу, чули сте, сведок каже да сте Ви код њега долазили, да сте само Ви код њега долазили, примали од њега наређења, ево и сада клима главом?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам, да ли то желите да коментаришете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, па одмах се враћам, само кратки увод. Значи, да се Јакшић свуда представља као командант територијалне одбране и он је направио формацију непостојеће територијалне одбране. По доласку гардијске бригаде, он је отишао код пуковника Мркшића, највероватније и код мајора Тешића у оно време, он је отишао и представио се као такав, ми мештани смо тамо били од првог дана и припали смо сремскомитровачком батаљону и они су можда мислили да постоји та формација, поготово када је Јакшић дошао и рекао: ја сам тај и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, али сведок каже, оставимо Јакшића сада, пустимо Јакшића. Сведок говори нешто друго, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево долазим сада на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори о Вама?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Знам, ево долазим на то, долазим ја на то. Када су они дошли, отишли смо на четири правца, што ја од првог дана говорим. Ја сам отишао код капетана Радића, Станко код Бојковског, не знам ко је отишао код Зиројевића, не могу да се сетим, покојни Фод и остали су отишли тамо други батаљон, кренула су ратна дејства. Све се изводило, ми смо били водичи. Ми који смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте нам то рекли, господине Вујовићу, све сте нам то рекли. Ја Вас само питам, да ли је тачно ово што сведок каже, да сте Ви код њега долазили као командант ТО, примали наређења као командант ТО и извршавали задатке које Вам је поставио, малтене свакодневно да сте увече били код њега у његовом штабу у том својству?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, нисам долазио стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не водича, него команданта ТО?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Као командант територијалне одбране, никада нисам долазио, ево ја могу сведока питати, да ли сам ја икада дошао сам или је са мном увек био капетан Радић? Ево примера ради, једног питање, да ли се сведок сећа? Да ли је када год сам ја долазио, са мном био капетан Радић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па то је, господине судија, још један показатељ да сам ја имао, значи, капетана Радића на вези, као и њега на вези, јер зашто бих дуплирао посао, да ме он слуша ту и да буде «дрвени адвокат».

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам давао хиљаду пута предлоге, ево можемо питати сведока, не само да кажем, значи, ја нисам долазио као командант територијалне одбране, него као мештан, ја сам био у формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зашто Ви? Зашто не, па има вас 80 тамо, не знам колико вас има, зашто баш Ви, зашто не неко други?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато што сам дао предлоге, ево можемо питати господина Тешића, на који начин, да не ваља праволинијски да се иде, да ће нас изгинути милијарду, што сам ја рекао капетану Радићу, где смо једном били на састанку код генерала Мркшића, у оно време пуковника Мркшића, где он није хтео да ме саслуша тај предлог што ми је Радић рекао исто, неће да те саслуша. Ја сам предлагао читаво време на који начин, да треба левим крилом, четом капетана Радића да се иде и да се пробије Богдановачка улица да се избије у Шесте пролетерске бригаде, да се сломи, уствари, да се пресече довод муниције и људства од Богдановаца до унутрашњости Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све сте Ви то рекли, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, хоћу да Вам кажем, да сам ја то предлагао читаво време и онда касније, ја као мештан, зато што познајем сваки ћошак, сваку улицу, ја сам то предлагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све сте Ви то рекли у Вашој одбрани и сада је то само понављање, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, не, па ја кажем да сам долазио са тим предлозима, ја не кажем да ја нисам долазио, али ја нисам командовао територијалном одбраном, о томе се ради. Да ли је господин Тешић схватио то као команду? Ја могу да тумачим, чак, и онај назив Мркшића, што је назвао и каже: Јакшић неће бити командант. Можда Јакшић, он је рекао, зато што је то ударни део био, разумете, то с левог крила, он је рекао: Јакшић неће више бити командант, нека буде Мирољуб, значи да не контактира више са Јакшићем, него са Мирољубом, али се односило на тај правац, на тај правац се, значи, односило, да се прихвате моји савети и распоред тих, што они кажу, територијалаца, где, шта како, ко који терен познаје. Било је нас мештана који смо били у једном одељењу, а било је и који смо разбацани били са осталим јединицама ЈНА, али сви смо били, они који су били са мном, под командом капетана Радића. Остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћемо да чујемо сведока.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да чујемо сведока, господине Вујовићу, ево Ви сте дали објашњења у овом смислу, па то сматрамо приговором на казивање сведока у овом делу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није то приговор, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Тешићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, прво захваљујем на помоћи коју је указивао за начин дејства, мислим да то предмет садашње расправе није, значи начин дејства, значи ја кажем, захваљујем му се на сугестијама, истина је да је дао сугестије. Те сугестије могао је пренети Радић, јер Радић је официр који није глуп, значи могао је да ми предочи начин реализације некога задатка, није имало потребе да долази. Вујовић је, господине судија, био у улози команданта ТО Вуковара. Тачка.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, сада бих ја објаснио, ако дозволите још да коментаришем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зашто ми остале старешине, остали мештани којих је било на Петровој гори, у великом броју, нису долазили, давали сугестије и учествовали у раду команде?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, заборавио сам једно питање да поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, пита Вас, зашто остали припадници ТО којих је било тамо, зашто остали нису долазили, давали своје сугестије, предлоге и учествовали у раду команде, него само Ви, то вас пита сведок?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато што је било ударно, зато што је лево крило било ударно, да се избије преко тог правца на Милово брдо, што сам читаво време говорио и да ће се усташе предати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извините, заборавио сам једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се можемо понављати.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, заборавио сам једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се. Где је била стационирана позадинска чета или кухиња од првог батаљона јуришног? Где је стационирана била?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, добро не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали Ви неку, да ли је батаљон тај имао неку позадинску?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, имали смо позадинску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чету?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Чету, италијанску чету, италијански вод, уствари, значи имала је позадинска чета у оквиру батаљона и имала је италијанска чета, чета за тешко одржавање и снабдевање. Налазила се на једној економији, где смо заноћили прву ноћ, значи, на путу Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је остала тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Вуковар, са леве стране.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да питам, где се налазила кухиња, кухиња првог батаљона?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам храну добијао на време горе, тако да нисам улазио у то где се налазила, доле рејон је добијен, распореда позадинске чете. Значи рејон распореда позадинске чете је регулисан од стране моје, као и ангажовање јединица у првој линији.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А јел могу директно питање да поставим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А касније се кренуло са снабдевањем храном у оквиру бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, што је ово интересантно господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само да питам, значи, да ли је сведоку познато, да је кухиња била, да ли је то од капетана Радића и да ли је то од батаљона на Петровој гори, у улици Петрова гора, кухиња је била, значи гардијска војска је тамо била.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Снабдевање храном господине судија, је била надлежност команде гардијске бригаде, позадинског батаљона команде бригаде.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја нисам чуо, стварно нисам чуо. Зато што сам ја рекао, да су мештани који су били на Петровој гори, обезбеђивали, значи, чували су леђа, значи леђа су чували, нисмо формацијски били, него су мештани били у својим кућама и чували су, значи, комплетно да се не продре с леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе сада има кухиња, то Вас ја питам? Дозволио сам питање, сведок је одговорио, па Вас питам сад, какве то везе има, где је била кухиња?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато што је Бакић кувар био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Бакић је кувар био, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Бакић, сведок, хоћу да потврдим оно што сам дао у својој изјави писаној, где сам рекао да је кухиња била, да ли је то треће чете, да ли је првог батаљона, стварно не знам, у мојој писаној изјави, ако сте прочитали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам, али какве везе сада то има да је тамо била кухиња, па нека је била и тамо, разумете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Имали смо сведоке мештане одавде из Хрватске, који су људи рекли на који начин су они били тамо, нико не говори формацију, ја хоћу да објасним како смо ми били, да нисмо имали формацију. Они су обезбеђивали кухињу и да се не удари са леђа, гардијској бригади и нама, нормално, који смо били у саставу. Значи, ти мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви, господине Вујовићу, нисте Ви обезбеђивали леђа и нисте Ви били уз кухињу, Ви сте били и по Вашем казивању, врло напред.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ма, не, ја говорим о мештанима, ја о мештанима говорим, па читаво време се постављам ја за команданта територијалне одбране, ја не поричем да сам то био, али 28.11. покојни ме је Баца поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А ово објашњавам, ја не кажем да мајор Тешић у оно време, није њега Мркшић назвао, али не у том контексту, него је мислио на тај правац да се више Јакшић не слуша, него можда ја, али ја нисам имао формацију никакву, нити је била било каква формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Ваше објашњење у том смислу. Хвала, можете се вратити на Ваше место. Даље питања? Вујановић Станко. Господине Вујановићу, да Вас замолим да будете прецизни да сведока питамо само оно што сведок није питан, а што је по проценама Вашим и нашим, важно и битно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одмах да Вам кажем, да се јако лоше чује ово што Ви причате овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се лоше чује?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У овом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу ту, где сте Ви сада?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, можете прећи овамо, господине Вујановићу, па, пређите овде ближе, па ћемо се боље чути. Само укључите микрофон.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок зна ко је наредио капетану Бојковском да се измести из правца Зелене улице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам где се измештао, не могу да одговорим. Он је био на свом правцу. Не знам када се измештао и где се измештао, био је увек на свом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Био је увек на свом правцу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Муриса Зјају, да ли познајете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Познајем, био је, колико се мени чини, десно од Вас, бар сте ме тако извештавали.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да га подсетим само, он је заменио капетана Бојковског, по нечијем наређењу, и онда смо ми отишли на Милово брдо на испомоћ Каменом и Радићу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, са овим констатацијама његовим се не слажем, Бојковски је имао свој правац и није га напуштао, а десно од Бојковског био је, значи, део јединица ТО Вуковар на челу са дотичним господином. А даље тамо, како је он рекао, биле су суседне јединице, значи, увек је знао ко је десно, ко је лево. Лево од њега је био Бојковски Саша, десно од њега је био, како каже, и вероватно истине има Зјајо Мурис, значи командир једне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је од Вуковарчана још боравио са Вама у команди код Јагетића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вуковарчана?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сем, Јакшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ко је боравио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У току ратних дејстава, да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био сам, значи, у кући Јагетића, са мном је била моја команда батаљона и нико више. Јагетић као домаћин који је био, како кажу, рањен у претходним дејствима и није учествовао у јединицама ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ничија команда није била ту на том месту.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, нисмо се разумели, нисам рекао да је била команда, него да ли је неко од Вуковарчана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, само Јагетић и његова команда.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Чичка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Е, господине судија, добро, тај Чичак је мењао када је дотични господин био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, а иначе је био смештен на Петровој гори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић, дакле, када је био рањен он га је замењивао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, Чичак и био је смештен негде у рејону Петрове горе. Значи, само време док је Вујовић био одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То је тај.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато име и презиме Јовица Кресовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сада рекох да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица Кресовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, ево, сада ево први пут чујем, Чичак су га звали.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Јовицу Кресовића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не. Није ми познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јовица је, ја мислим да је рекао да је долазио пар пута код господина Тешића у штаб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познаје га он, не зна.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Шта ја знам, можда има неки тај назив, не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је о смени Јакшића чуо за време ратних дејстава или после ратних дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Рекао сам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сада могу да га питам, да ли је та смена уопште заживела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, господине Вујановићу, па јесте ли Ви слушали шта је сведок говорио све време?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна сведок колико је Вуковарчана било у чети капетана Бојковског, отприлике?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим да је била Ваша јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас колико?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја мислим, тврдим да је била, а бројчано не знам, то Ви знате.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сада бих се надовезао на.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А у јединици Бојковског знам колико је било, мислим не знам сада напамет, водило се бројно стање због хране, а Ви сте били, колико се ја сећам, господине Вујановићу, Станко, ослоњени на позадину ТО Вуковар која је била у рејону на Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу снабдевања храном?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, снабдевања храном.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сада бих се надовезао на господина Крстајића, када је рекао на почетку, Станко је био код Бојковског, са својим водом, мислим да је то Ваша грешка што сте споменули, на почетку самог разговора, када сте га питали, да ли познајете Станка Вујановића он је био код Бојковског са својим водом, то сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, јел Ви то мени приговарате што сам ја то тако рекао?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто нисте рекли са одељењем, што баш водом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па може вод да има и двадесет људи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: До тридесет, је ли тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: До тридесет, може и више ако се нареди.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Али то је рекао судија а не Ви.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то питање сада за сведока? Је ли то вод, можемо сведока да питамо, та јединица?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, ја сам га питао за бројно стање Вуковарчана, он не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, него та јединица, та јединица којом сам ја командовао или, наводно, командовао, пошто не знате колико је имала бројно стање, шта је у формацијском смислу била, одељење, вод, чета? Ево, то би било, рецимо, питање за сведока, пошто је судија Крстајић то погрешно формулисао, дефинисао, назвао водом? Је ли тако? Да ли можете у том смислу, а мислим да сте ту реч и формацијски назив вод, баш Ви употребили?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим да се ради о еквиваленту јачине једног вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мислим да се ради о еквиваленту јачине једног вода. Конкретно за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам ја сведока схватио, уствари, да је баш рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није рекао ништа, него сте Ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те људе да су командовали неким водовима. Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је све био присутан приликом испитивања Весне Босанац, јел знате можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитивања?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Колико знам, Весна Босанац није била на испитивању нигде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, код Мркшића у штабу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, то је био договор.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, добро, у току тог разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Рекао сам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нећу сада да понављам господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, ко је био све присутан приликом разговора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није испитивање него је разговор, договор.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, добро приликом разговора ко је био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око евакуације болнице.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био присутан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јел треба да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, био је присутан Мркшић, ја, Весна Босанац и још једно лице кога је она повела, вероватно се ради о доктору. Човек средњих година, четрдесет и нешто година, пунији, ништа више и то је нас четворо било у просторији лево када се уђе у његову команду на спрату.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је долазио у штаб капетана Радића у Новој улици?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли сам долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада долазили у штаб капетана Радића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ко долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, да ли сте икада одлазили у штаб капетана Радића?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У Новој улици, да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Долазио сам једном и то на кратко. Само једном.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се тај пут сретао са добровољцима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Са добровољцима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам којим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, са добровољцима, територијалцима, ајде, како хоћете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и њих тамо било?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам командовао од почетка, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, тај, тај, пут код Радића, тај пут код Радића када сте били, јел било територијалаца?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Било је људи на том правцу, сигурно да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него на?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На самом командном месту капетана Радића било је пар људи, тада сам их први пут упознао и део лица из његове фамилије. Оца и чини ми се супругу, не смем да тврдим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је неко од његових тада, његових командири, да ли се жале да их добровољци малтретирају, туку, не слушају у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао о односима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је рекао у саставу јединице, али сада, овде у штабу? То говорим због оног лажног сведока Дуловића, знате господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да квалификујете, господине Вујановићу, то немојте квалификовати, оставите те квалификације за завршну реч, али тада ћемо се договорити какве можемо да употребљавамо изразе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, када пљује по војсци, како не бих рекао да је лажни? Јел било малтретирања од стране добровољаца или територијалаца Ваших официра?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја још једном напомињем, надам се да ме чују и они остали који би се јавили, значи, сви моји командири чета и сва она лица која су учествовала у борбеним дејствима, садејствовала су се врло коректно понашала током извршења борбених дејстава. По завршетку борбених дејстава, у вечерњим сатима и остало, ја нисам ишао по кућама да гледам ко шта ради и да ли се свађају и тако даље. Толико.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је командант Тешић имао свог органа безбедности у батаљону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При Вашем штабу, да ли је био какав?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, био је, био је старешина, резервни официр, сада име и презиме не могу да се сетим, иначе је радио у «Југопетролу» Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Звали су га Тане.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Која су била његова задужења, ако их је имао уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, пуно тога питате, а нисам сигуран да је то од неког значаја за ово о чему ми расправљамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ради се, господине председниче, баш о оним људима који су заробљени у току ратних дејстава, можда господин Тешић као командант то не зна, па су његови безбедњаци то одређивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, један је заробљен, рекао је, један је заробљен.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Можда за ове остале не зна, па је безбедњак радио те послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро знам, али шта ће нам то помоћи, ово је везано за сведока, да се он присети, евентуално? Можете му предочити неке ствари које би можда му вратиле сећање. Али сведок је рекао да зна само за једног заробљеника и он је спроведен.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна, отприлике, када је ослобођено Милово брдо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Када је ослобођено?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Милово брдо? Колико дана пред крај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то на правцу деловања Вашег одреда, односно батаљона?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте. То је оно лево пре одласка за Богдановце.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, скроз доле пред центар.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Када се прође самопослуга.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, још напред.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: С леве стране?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, с леве стране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Отприлике једно два дана пре пада Вуковара, значи, претпостављам да је 16. пало., 16., 17. сам наставио са борбеним дејствима према, господине судија, према, мислим да се звала Економска школа, пошто смо дошли левим крилом до краја, па okreћемо, значи оно заходимо левим крилом и настављамо са борбеним дејствима према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Вама, то би отприлике било два дана пред завршетак дејства?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, отприлике тако, према дрвеној пијаци, како је они зову. И ту је завршетак борбених дејстава и ту цивили долазе и одатле се спроводе даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато да је у болници било прерушених хрватских снага?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је већ, у том смислу, је већ питан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Око ових нестанака ратних дневника из батаљона, да ли је вођена нека истрага, можда сведок то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам био командант бригаде пре, тако да не знам у вези тога шта је даље било, вероватно је неко се позабавио тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је био неко од органа безбедности из бригаде на састанку, од 18. до 21.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На ком састанку?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од 18, код Мркшића? Када сте ишли на реферисање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је сведок.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је Шљиванчанин.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Претпостављам да је био, али не могу да констатујем, значи то су три дана, пазите, не могу ја сваког момента да пратим ко је све био од старешина присутан. То Мркшић мора да зна да обезбеди присуство свих старешина, значи команде бригаде и потчињених јединица, то је основно правило да би састанак почео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Срећка Борисављевића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, познајем га, то је старешина, орган безбедности команде бригаде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Оног дана када је био у болници, да ли је видео тамо господина Павковића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, јел треба да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Видео сам Павковића, као што сам га виђао и претходних дана, често је долазио на моје командно место.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Која је његова улога била у свему томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих могао одговорити на то питање, морате питати њега.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познајете ви Наду, моју жену што је ухапшена пре годину дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја мислим да сам је упознао онај дан када сам дошао код Вас.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел имала она какво оружје?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А виђали смо, дозволите, а упознали сте ме и на годишњици Вуковара, када смо били.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Јел носила она пушку? Јесте видели да је носила пушку? Митраљез?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била у униформи, да ли је имала оружје?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не смем да тврдим, мислим да није. Запало би ми то за очи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познајете Бору Крајишника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Латиновић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бору? Не говори Вам ништа то име?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам ко је, можда када бих га видео овако сада, по лику, доста је ту продефиловало.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сада морам још и ово да питам, да ли је било нормално да се ограничи кретање ноћу у току ратних дејстава? У том смислу, полицијски час?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијски час да ли је био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Полицијски час није постојао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, друго је полицијски час, нећемо тако, него да ли је било нормално да се не излази напоње ван кућа, у току ноћи без потребе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нормално?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, пуковник Мркшић је у више наврата инсистирао на томе, да се та кретања, значи, смање на најмању могућу меру, ради спречавања губљења живота током ноћних одлазака, обилазака, кретања и тако даље. Посебно у време извођења операција у Вуковару.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се вратити, господине Вујановићу. Немојте се поздрављати. Па, ево, поздравили су се, поздравили су се. Даља питања, окривљени?

Нема више питања нико? Добро. Имате ли још нешто да кажете, господине Тешићу?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па, имам само да кажем да свима желим да се дође до праве истине. Вама хвала, оно што сам знао и даље на крају, сада кажем да је то што знам, ништа више, колико сам допринео томе, сами ћете проценити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, хвала Вам што сте се одазвали позиву суда.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Хвала и Вама. Господо, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марић?

Констатује се да претрес у 13,35 сати напусти адвокат Перковић. Мењаће га у одбрани оптужених Вујановића и Калабе бранилац, адвокат Петрушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, колега Петрушићу? А оптужени су сагласни са овим, је ли тако господине Вујановићу? Госпођо Калаба?

Оптужени су сагласни са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Марићу. Марко, је ли тако?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Бошко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошко? Ви сте официр у пензији?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Пуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковника? Живите, где, у Београду?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Виноградски венац бр.13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13, рођени сте где?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: 03. јануар 1944. године, Невесиње.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Невесињу, Босна и Херцеговина? Добро.

Сведок Марић Марко, са подацима као са записника од 26.02.2004. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Марићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Уколико нешто од онога о чему ћете Ви говорити подлеже војној тајни, Ви то најбоље знате, с обзиром на функције које сте обављали у ово време о чему ћемо Вас питати, Ви ћете нас о томе, Ви ћете нам то рећи, па ћемо онда видети шта ћемо даље да радимо. У сваком случају, ја видим да сте Ви у поступку истраге положили заклетву, тако да нећете сада читати тај законски текст, него Вас само опомињем на то, да сте тада у фебруару, дакле, месецу прошле године, ове године, положили заклетву за сведока. У реду?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Марићу, Вуковар, јесен 1991. године, ако добро схватам, Ви сте тада били у гардијској бригади, на којој дужности?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: На дужности помоћника команданта за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник команданта за морал?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имали сте чин?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Пуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у чину пуковника?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали икаквих командних ингеренција над јединицама унутар гардијске бригаде?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не, ни тада ни раније, јер сам и раније био на функцијама тим у другим гарнизонима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: А ни тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је суштински Ваша функција помоћника команданта за морал, да снимате стање и команданта информисете о томе и предлагете што шта?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, тако у суштини је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суштини је то?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Хоћу ли ја нешто да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, реците?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па то је, уствари, прикупљање свих информација везаних за стање борбеног морала, стање међуљудских односа, стање другарства, реда, дисциплине, сарадња са медијима и обавештавање команданта за предузимање одговарајућих мера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант је у то време Вама био ко?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Пуковник Миле Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник Миле Мркшић? Јесте ли имали потчињених старешина или?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Потчињеног сам имао једног референта, мајор Петровић Натко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, референт.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: И начелник клуба, заставник Николић Љубиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте икаквих ингеренција имали у односу на војну полицију и унутар ње саобраћајну полицију и тако даље?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не. Тачно се знао одређен посао ко командује полицијом и саобраћајном службом, оперативним јединицама и строго је био подељен посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам ишта говори име Петковић Спасоје?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Петковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Спасоје, звани Штука? Да ли Вам то ишта говори?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је пољопривредно добро Овчара код Вуковара?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Како да не, то је рејон одговорности био гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Јесте ли икада тамо били?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Био сам више пута, зато што је тамо била 20. партизанска бригада из Пожаревца и онда смо обилазили, поред осталог, имао сам обавезу да видим какво је стање и шта раде људи, имају ли некаквих проблема и реферишем команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да реферишете команданту?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти Ваши одласци на Овчару су ако добро схватам, били у току извођења борбених дејстава?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А након престанка борбених дејстава у Вуковару, да ли сте одлазили на Овчару?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Вас ово питам, а да ли знате ко је, да ли Вам говори што име Дујаковић, Дујаковић Илија?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Дујаковић Илија ми говори нешто да, он је, мали је тај претпостављам да је чини ми се из Книна, јер је он ишао у школу заједно са мојим синовима, ја сам дуго био на Книну, у гарнизону Книна у служби и био је тада у гардијској бригади, као војник, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Мислите јединицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у којој јединици?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: То Вам не бих могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Мислим, не знам. Сада не бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Вас ово питам, господине Марићу, зато што је овај Петковић, дакле који је у то време био Радићев курир, капетана Радића, дакле, курир, војник на редовном одслужењу војног рока у тадашњој ЈНА, он тврди да сте Ви са припадницима војне полиције допратили више аутобуса са заробљенима из вуковарске болнице из касарне на Овчару? 19., 20., он каже 20. новембра? Дакле, да сте Ви допратили те аутобусе са тим људима на Овчару? Он то тврди, зато смо Вас овде, уствари и позвали данас, јесте да Вам то предочимо и да Вас питамо, је ли то тачно или није?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: То није тачно, јер ја сам углавном у то време био више на десном крилу, односно на Вучедолу, а на том делу болнице и тако ту, нисам био уопште, а таман посла да сам био у пратњи аутобуса, не, ни случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он, објашњавајући ко сте Ви, каже да то добро зна, значи наводи Ваше име и презиме, наводи Ваш чин, заиста не наводи Вашу функцију командну у то време, али каже, то знам јер је био близак са војником из моје чете Дујаковић Илијом? Па Ви сада рекосте да Дујаковића познајете?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у поступку истраге сте рекли да га не познајете?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, можда онда, моментално се нисам сетио, али после сам се сетио, да је тај мали био у војсци, он је, кажем ако је то тај, претпостављам да јесте, из Книна, и са мојим синовима се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда наводи како сте, не само допратили тамо аутобусе, него сте и нешто разговарали са неким тамо капетаном, тамо код хангара и тако даље?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Ни говора о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли који други Марић, да ли постоји који други Марић?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, био је Марић један капетан Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гардијској бригади?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Да. Марић, да ли Радован, да ли Младен, сада не могу да се сетим како му је име, командир чете полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Марић је био шта?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па колико се сећам, био је командир чете једне полиције, полицијске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге рекли сте да.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Поменуо сам ја и прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да можда тенковске, али да не знате?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, можда и тенковске, сада не знам, али командир чете једне је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Јесте. Марић Младен или Марић Радован, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме ми овде судимо? Којим људима, против којих људи се овде води поступак?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, пратим штампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То из штампе? Да ли су Вам позната можда та имена?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не, из штампе пратим и о томе сам сазнао тек после Вуковара дуго, касније, касније о томе, из штампе и са телевизије, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само кратко да Вас питам, да ли сте знали уопште да постоје у Вуковару неке добровољачке јединице, или да је постојала нека територијална одбрана или је било било какве друге неформалне јединице, сем војске? Да ли имате Ви сазнања нека о томе?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, чуо сам, али ја нисам био у контакту да постоји одред или како се онда звао, на Петровачкој гори, је ли тако беше или јединица, а ове друге јединице су биле, ја сада не знам, да ли у нашем саставу или придодате, као што је 20. партизанска бригада из Пожаревца и још нека артиљеријска јединица.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, питала сам Вас у смислу, да ли сте знали, да ли су они били оформљени као посебне јединице, да ли су они имали своју самосталност као територијална одбрана формирана или су то били неки Вама, да кажем, уз војску који су помагали?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Колико ја знам, то је била ТО, територијална одбрана, која је дејствовала на том простору.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су њихова дејства била самостална или су била везана за војску и за војна наређења, да ли знате?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Е сада баш не могу да кажем, то је било спроведено у наредбама и то не могу да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли знате, да ли је та територијална одбрана имала своје неке, да кажем, командне органе и некога ко је њима командовао или су они били упућени, евентуално, на војску?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: То не могу да кажем, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли уопште знате ко је командовао том територијалном одбраном?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли знате колико је било људи у тој територијалној одбрани, јесу то биле неке чете, водови, јесу били појединци, јел их било више, спорадично, или су се они били озбиљно организовани?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па ту око 400 до 500 људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта кажете, извињавам се.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Око 400 до 500 људи, али нисам то, наравно, сигуран, јер то је посао штабни, оперативни, да воде рачуна о томе и да организују јединице.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хтела сам Вас само да питам у смислу, да ли су они иступали, значи, као једна организација, као било какав облик организованог деловања, значи, да су имали неке своје органе, да су били распоређени или су били потпуно овако самостални?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па, логично да су имали организацију.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, Ваше сазнање, да ли Ви знате, то Вас питам да ли Ви лично знате нешто о томе, а не шта претпостављате, него Ваша сазнања?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Конкретно, детаљно не знам о томе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Имам једно питање: где је он био 20., да ли се сећа, два дана значи после престанка борби у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, прво, када су престале борбе у Вуковару? Датумски?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: 18. до 20., ту негде, не знам баш тачно који дан. Био сам на командном месту гардијске бригаде, и онда смо ми убрзо добили наређење да се повучемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, где сте Ви били тих дана, где сте боравили тих дана? Ту на командном месту гардијске бригаде или?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Тих дана смо били, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, Ви лично, дакле?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Лично, да, у комисији, сада да ли је комисија или како, орган, који је био на пункту за предају оружја и људи, да ли према Вучедолу, у том региону, у том делу, и онда смо после тога дошли на командно место. Ја сам био са Небојшом Павковићем тада, заједно и после тога смо се одмах повукли на командно место и вршили анализу и колико се сећам, убрзо је стигло наређење да се повучемо, а друга јединица долази да држи простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо Вас. Даље питања? Браниоци? Немају. Има колега Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Имам једно питање: тај пункт за предају оружја и људи, који су то људи, ко је предавао оружје, да ли су заробљеници или неко други?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Предавали су људи који су се предали из Вуковара, значи, који су касније одвежени према жељи, једним делом су вожени у Србију, једним делом у Хрватску, по жељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био пункт где су предавали оружје?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Људи и техника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи и техника?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Јесте.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Нисам ја до краја сада схватио, то су људи који су ратовали против ЈНА до тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то припадници?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Људи из Вуковара, који су остали тамо и који су се повукли.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: 20. партизанска из Пожаревца за коју он каже да је била на Овчари, каква је то јединица, шта је то, где су тачно били смештени, шта су радили, коме припадају?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: 20. бригада је била смештена, значи у делу тамо Митнице, изнад, мало североисточније од Овчаре, та бригада је боравила тамо 45 дана, она није нигде ишла, нити водила борбу, него је била укопана и држала тај део фронта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се звао њихов командант?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Њихов командант је у почетку био, не знам да ли се то после мењало, Мишевић, потпуковник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишовић?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Или Мишовић или Мишевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Мишевић? Добро, онда сада знамо о коме се ради, добро. Колега Јеврић?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Када је дошао сведок у Вуковар, датумски, временски?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Ја?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Па не знам тачно, али негде средином септембра, тачно не знам, али може се то наћи.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Сада овај податак, 400-500 каже, да ли је то податак од пре него што је дошао, или пошто је дошао, 400,500 припадника, тамо неке формације? Јел то податак који сте затекли или је то каснији податак?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Колико се ја сећам, тај је податак кружио ту, око 400 до 500.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време извођења борбених дејстава?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: У то време, за време борбених дејстава.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Када сте дошли или касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је у току извођења.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: У току борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Даље? Оптужени? Немају питања. Господине Марићу, ни ми немамо више питања за Вас. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Не тражим ништа, само ако би могло да дођем у 13 сати ако је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је проблем, то тешко можемо проценити.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: А не да дођем у пола десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тешко можемо проценити када.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се стиже на ред за саслушање и у том смислу Вам се извињавамо. Захваљујемо Вам се што сте дошли у суд.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК МАРКО МАРИЋ: Хвала и Вама.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставићемо сутра у 9,30 сати. Хвала лепо.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Господине председниче, само ако дозволите, господине председниче, ја Вас молим да ли можете да одобрите да мој клијент да наочаре које су покварене, да бих му сутра вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: То полиција не дозвољава без Ваше дозволе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете то сада предати.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

